29-10-2015

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἦχος δ΄ Δι

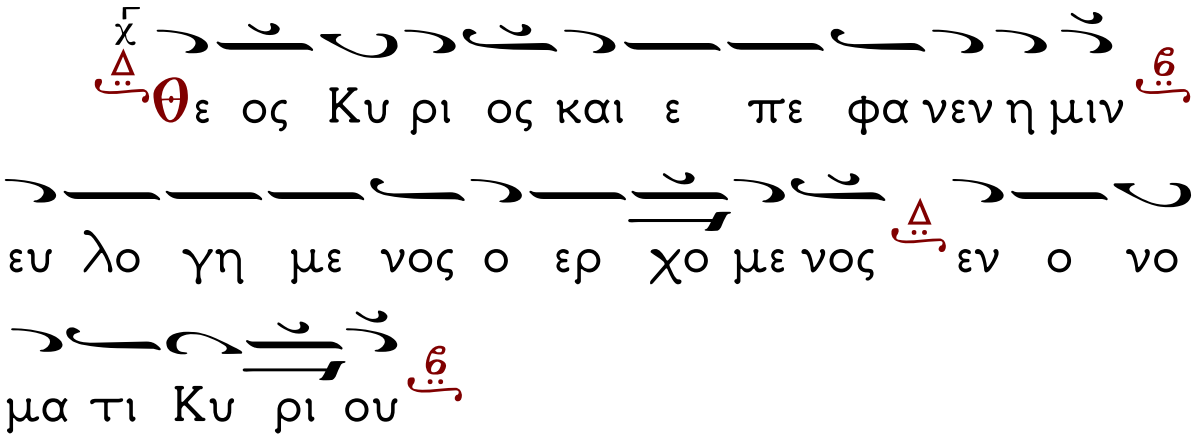

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

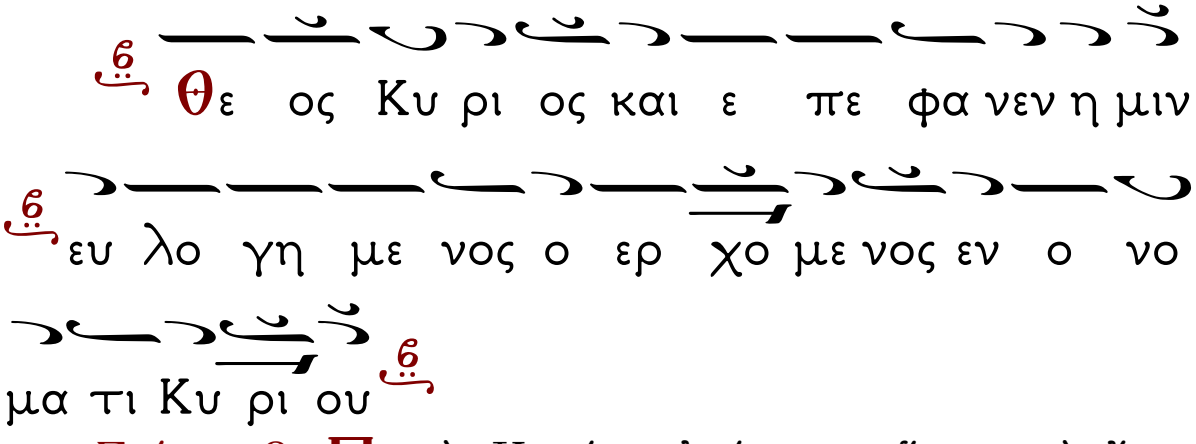

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Ἦχος δ΄ Δι

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ δ΄ Γα

σω θη το κατ ει ει κο ο ο να λα βων γαρ τον

σταυ ρον η κο λου θη σας τω Χρι στω και

πρατ των ε ε δι δα α σκες υ περ ο ρα αν

μεν σαρ κος πα ρε ερ χε ται γαρ ε πι με

λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να α

α του δι ο και με τα Αγ γε λων συν α

γαλ λε ται Ο σι ε Α βρα μι ε το ο πνευ μα

α σου

Καὶ νῦν...

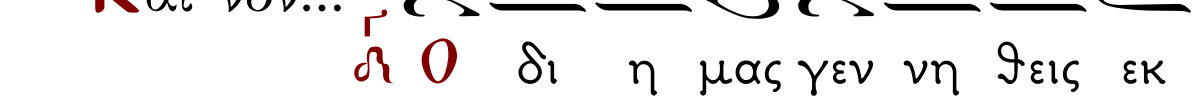
Ο δι η μας γεν νη θεις εκ

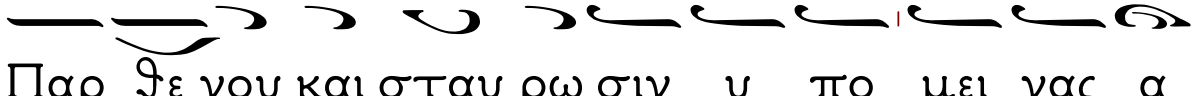
Παρ θε νου και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α

γα θε ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ

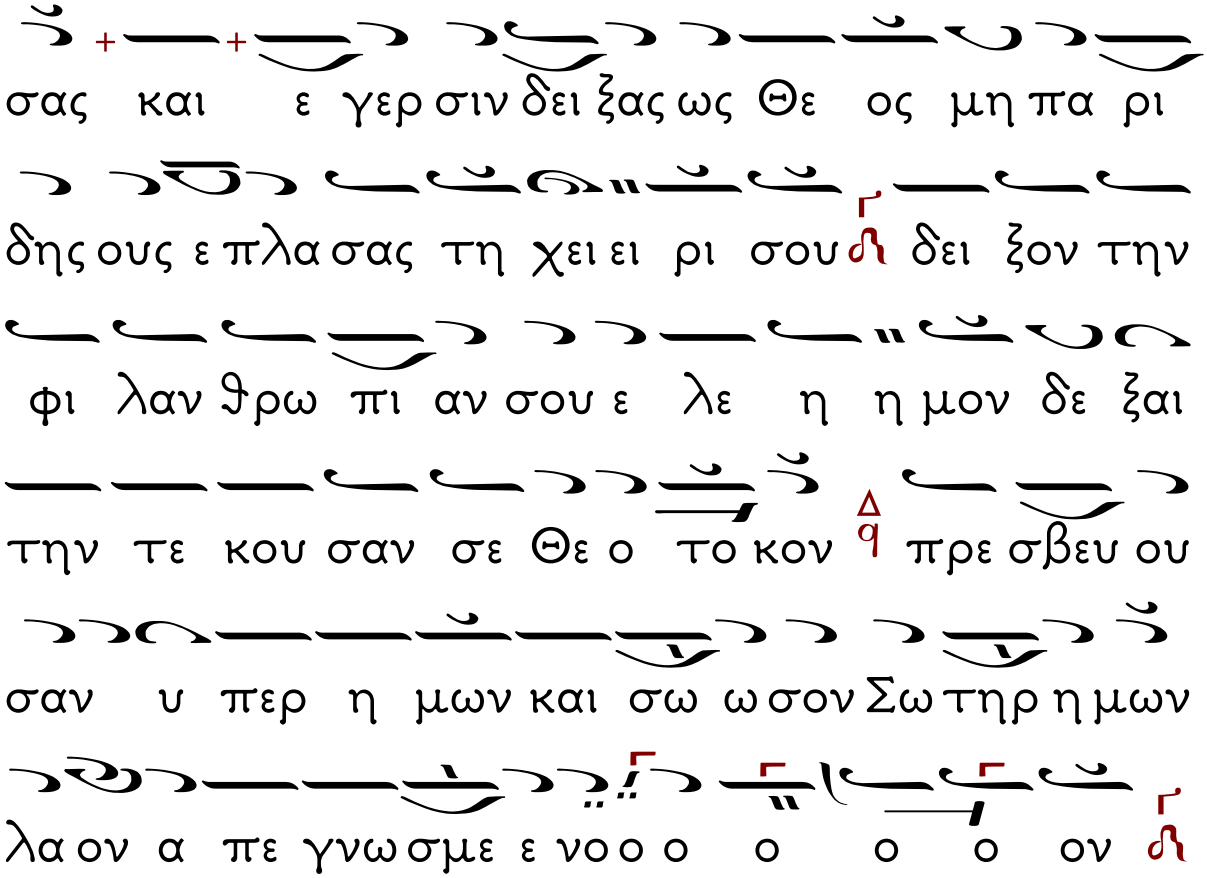
σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι
δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την
φι λαν θρω πι αν σου ε λε η η μον δε ξαι
την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η μων
λα ον α πε γνω σμε ε νοο ο ο ο ο ον

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νεότητος ἀκμήν, παριδοῦσα Ὁσία, ἐκδέδωκας σαυτήν, ἀρετῶν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἤνυσας στερρότατα, μαρτυρίου τὰ σκάμματα· ὅθεν σήμερον, Ἀναστασία θεόφρον, ἑορταζοντες, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη, καὶ ἔμεινας Ἁγνή, μετὰ τὸν τόκον Παρθένος, ὡς ἧς πρὸ τόκου Ἄχραντε, Θεοτόκε Πανύμνητε· ὅθεν πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦμεν, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῶν ἁγνῶν σοῦ λαγόνων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὀδόντων ἐκρίζωσιν, καὶ τῶν ὀνύχων σεμνή, χείρων τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τῶν ὁδῶν ἀπηνῶς, ὑπέστης στερρότατα· ὅθεν Ἀναστασία, ἐξεπλάγησαν πάντες, βλέποντες τὴν πολλήν σου, καρτερίαν Ἁγία, δι' ἧς παρὰ Χριστοῦ, λαμπρῶς τεθαυμάστωσαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγγέλων Βασίλισσα, καὶ σωτηρία βροτῶν, ἐδείχθης Πανύμνητε, οἵάπερ Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ πάντων δεσπόζοντος· ὅθεν τῆς οὐρανίου, βασιλείας πολίτην, δεῖξόν με Θεοτόκε, διὰ βίου ἀμέμπτου, τὸν πίστει ἀφορῶντα, πρὸς τὴν σὴν χρηστότητα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ἀσκήσει μὲν πρῴην ἐχθρὸν νικήσασα, ἐν ἀθλήσει τὸ δεύτερον δὲ ἠρίστευσας, καὶ ἐδόξασας Χριστὸν οἰκείοις μέλεσι, καλλιπάρθενε σεμνή, Ἀναστασία θαυμαστή, Ἀγγέλων ἡ συμπολῖτις, μεθ' ὧν δυσώπει ἀπαύστως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων κυοφορήσασα, ὑπὲρ κατάληψιν Κόρη εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, τὴν ἀρχαίαν τοῦ Ἀδὰμ ἀρὰν ἠφάνισας, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε Ἁγνή, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ πάντων βροτῶν προστάτιν, ὡς διασῴζουσαν πάντας, ἐκ κατωδύνων περιστάσεων .

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ γ΄τος

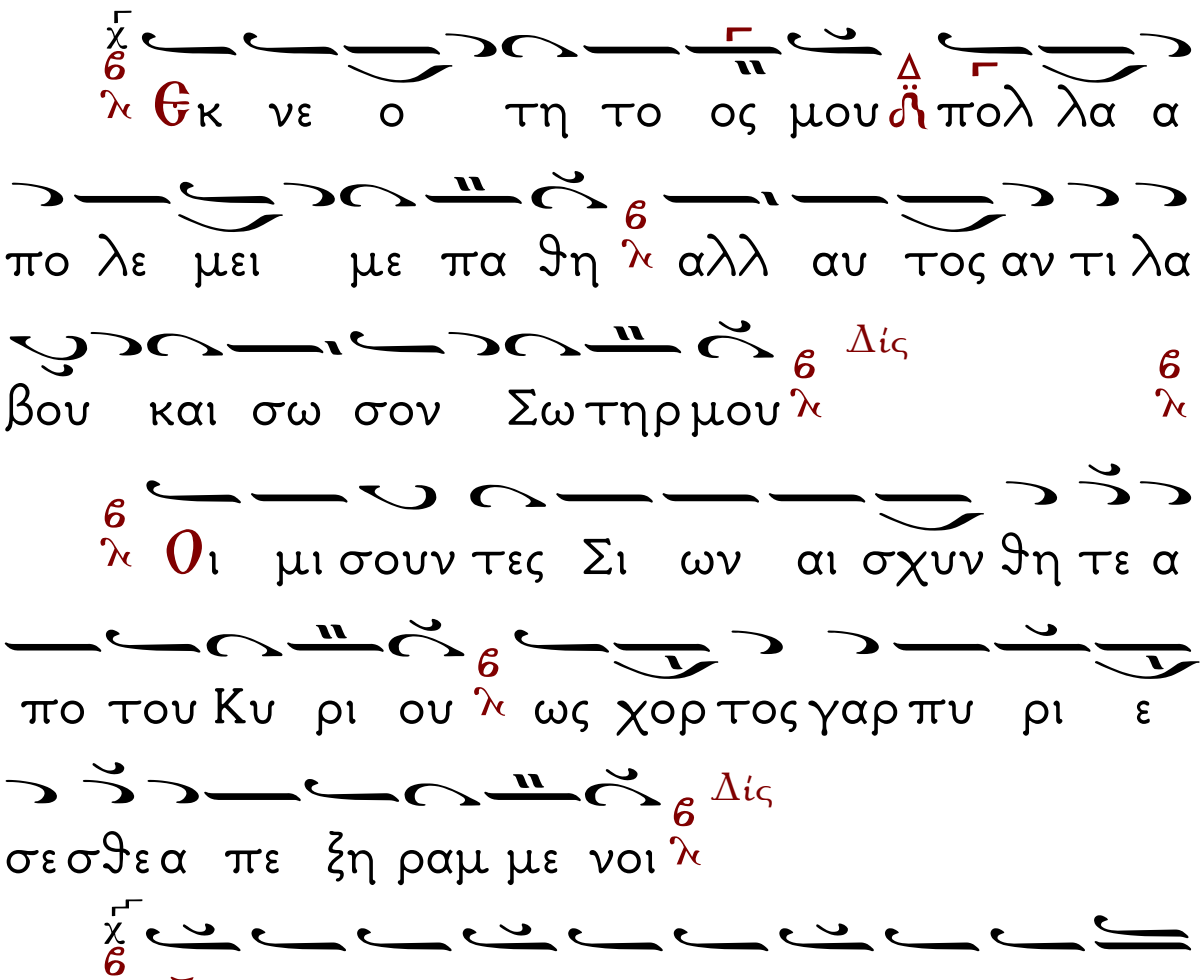

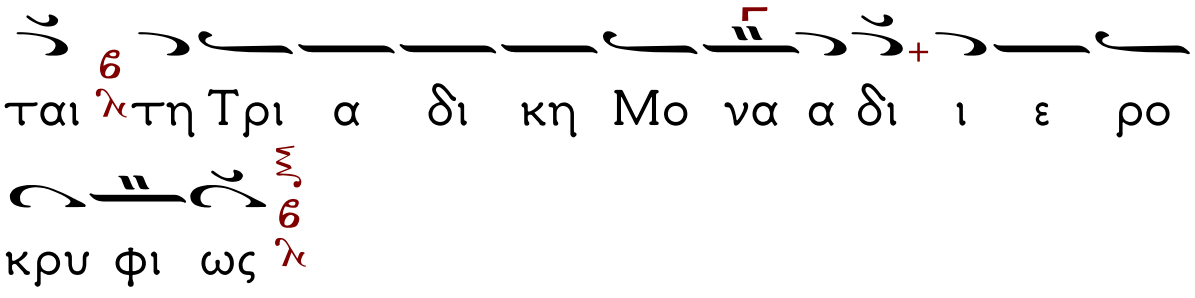

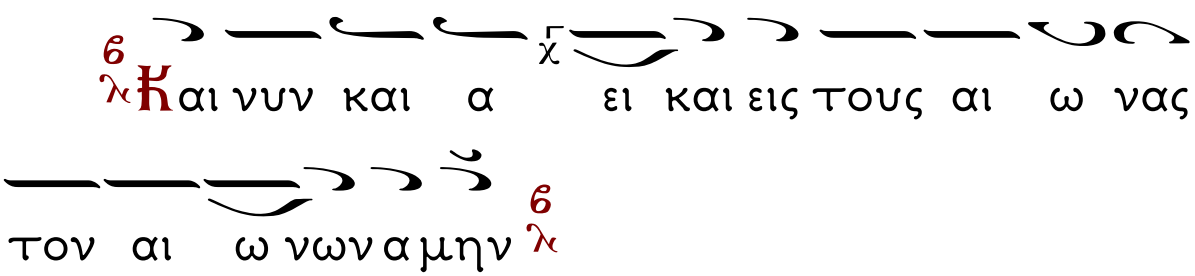

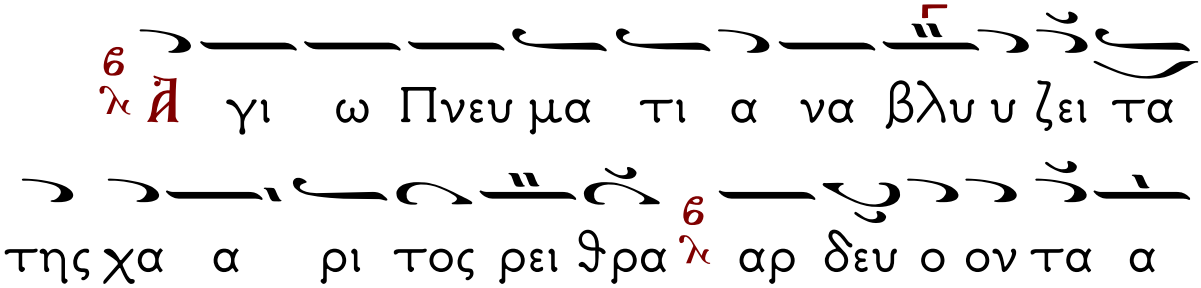

Προκείμενον Ἦχος δ΄

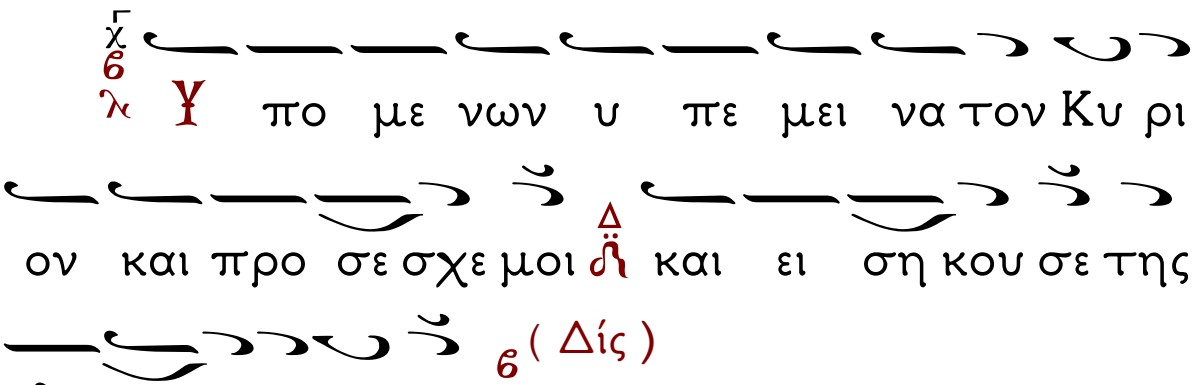

Στιχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον.

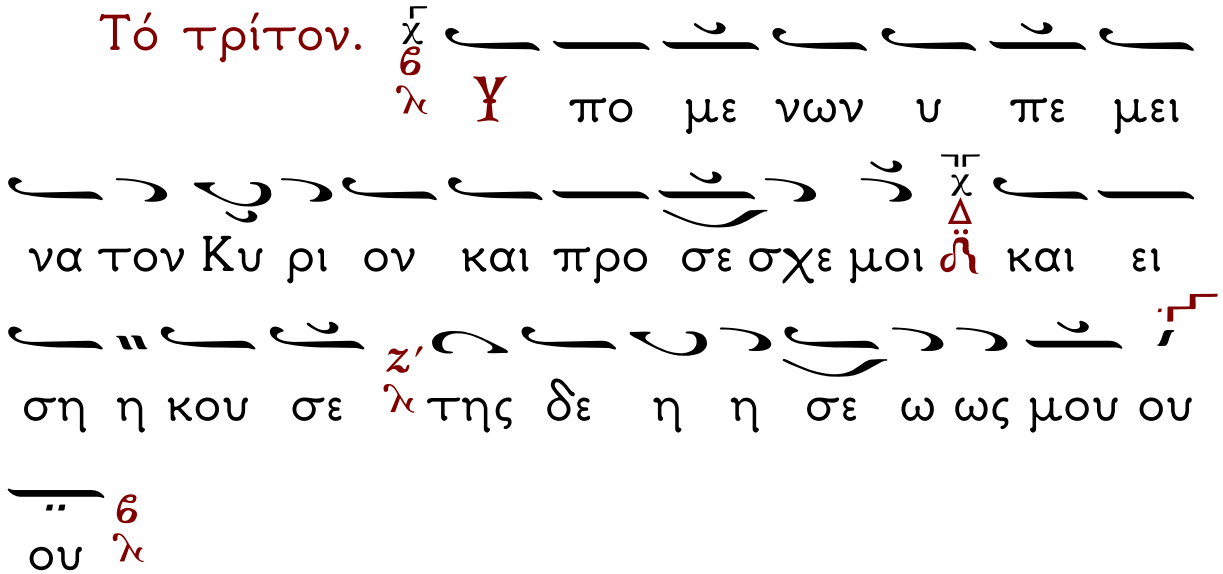

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

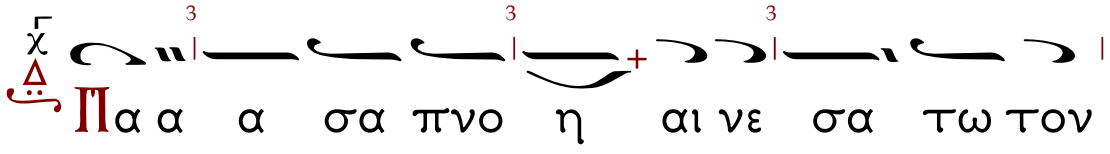

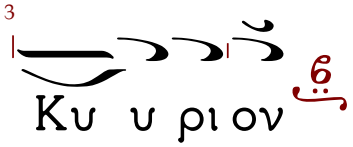

(Δίς)

Τὸ τρίτον

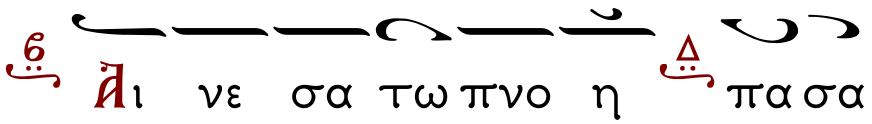

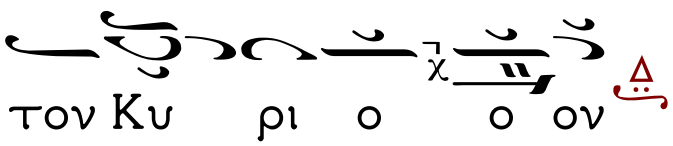

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

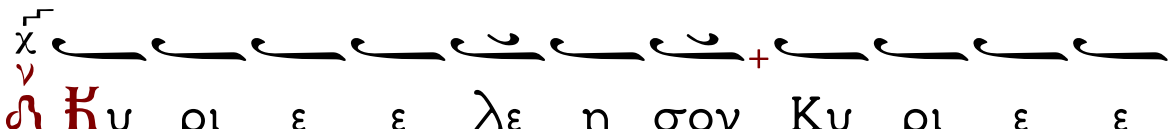

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 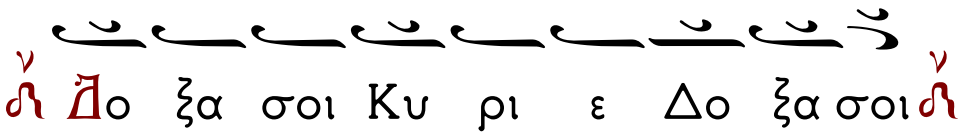

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσο-μαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ-νην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ἦχος δι

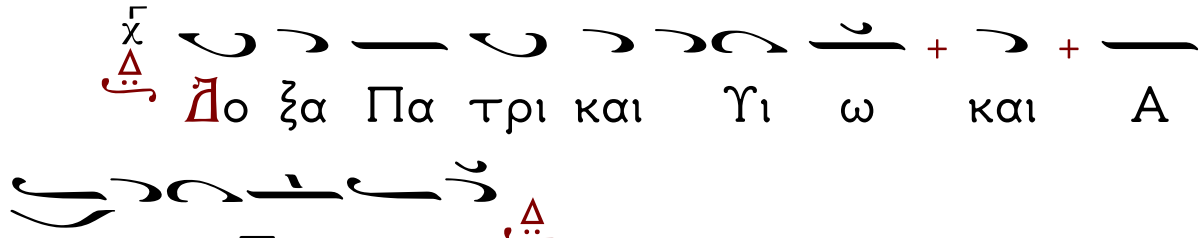
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

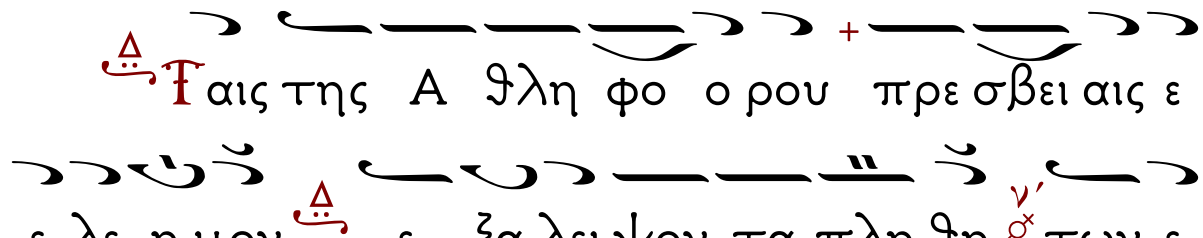
Ταις της Α ϑλη φο ο ρου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη ϑη των ε
μω ων εγ κλη μα των

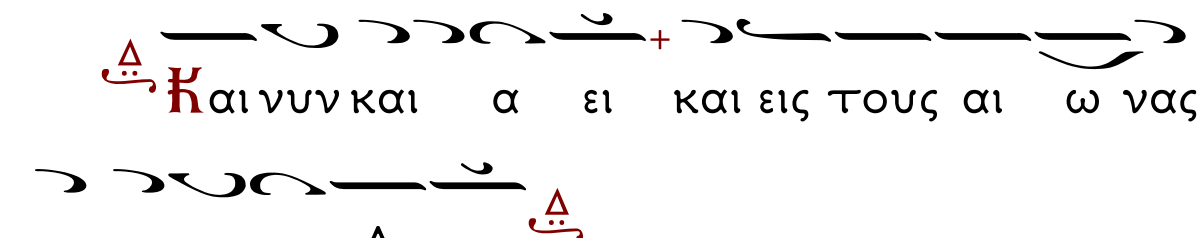
Καινυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην

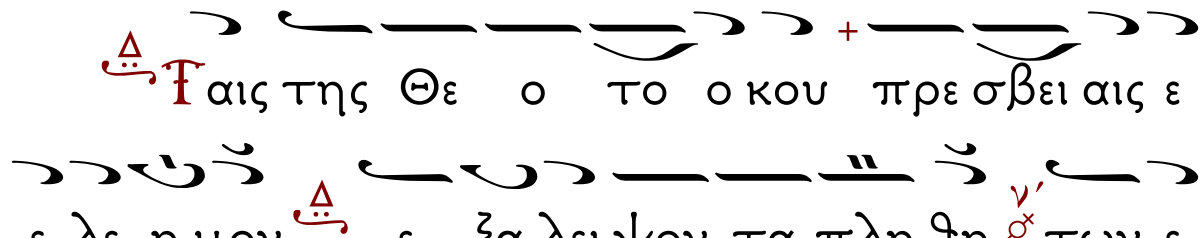
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη ϑη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ἦχος πλ. β΄.

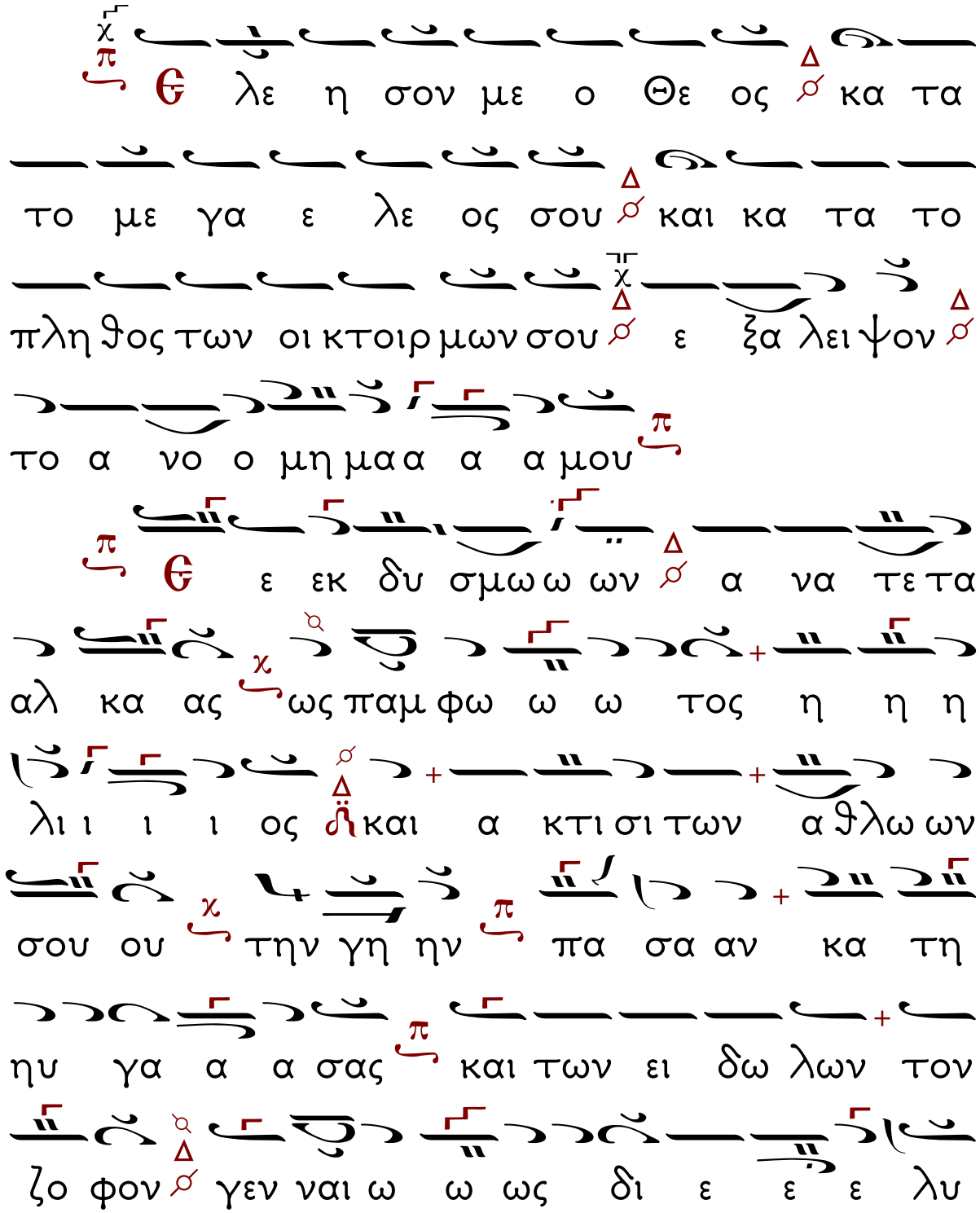

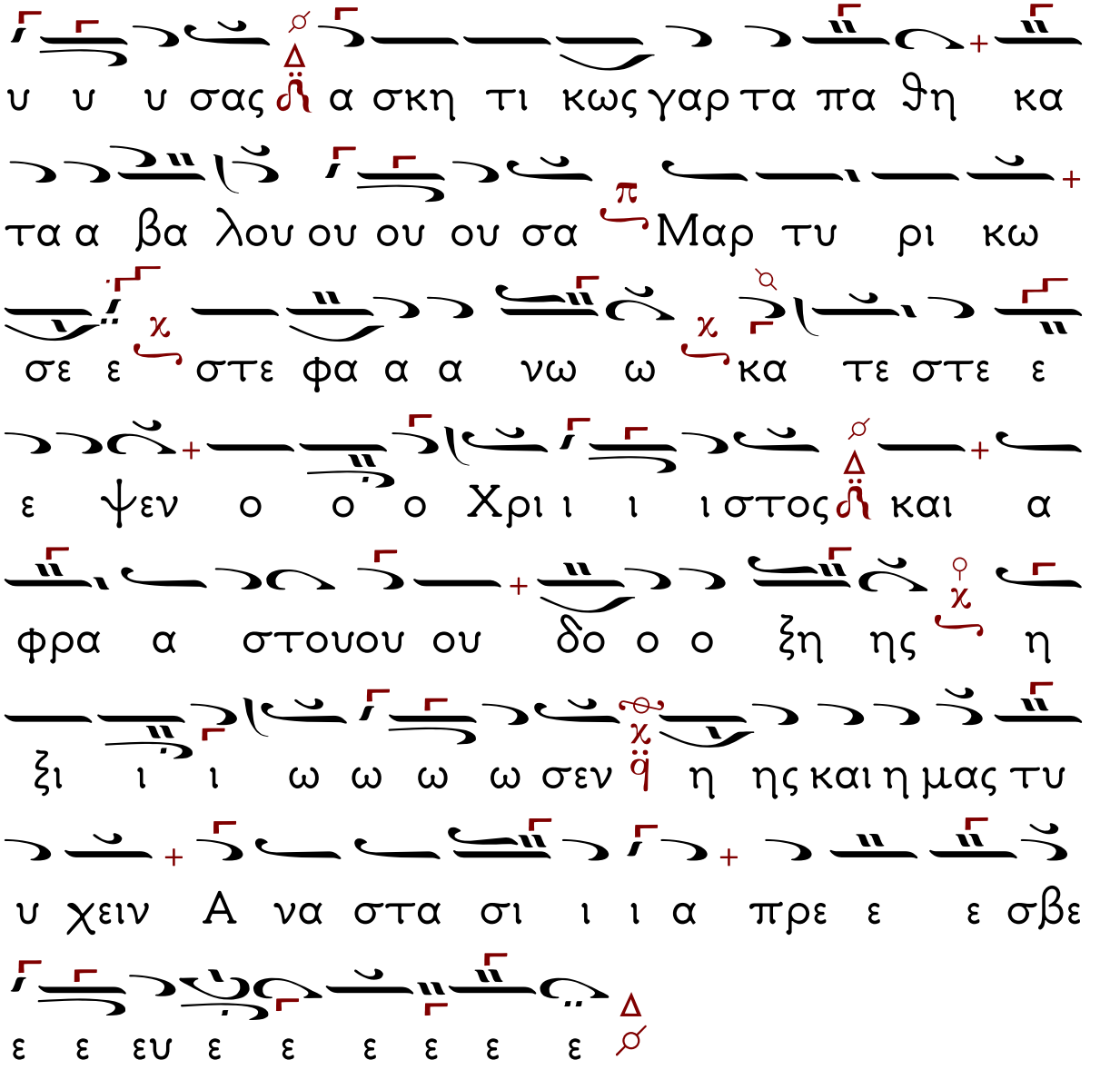
υ υ υ σας α σκη τι κως γαρ τα πα θη κα
τα α βα λου ου ου ου σα Μαρ τυ ρι κω
σε ε στε φα α α νω ω κα τε στε ε
ε ψεν ο ο ο Χρι ι ι ι στος και α
φρα α στουου ου δο ο ο ξη ης η
ξι ι ι ω ω ω ω σεν η ης και η μας τυ
υ χειν Α να στα σι ι ι α πρε ε ε σβε
ε ε ευ ε ε ε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

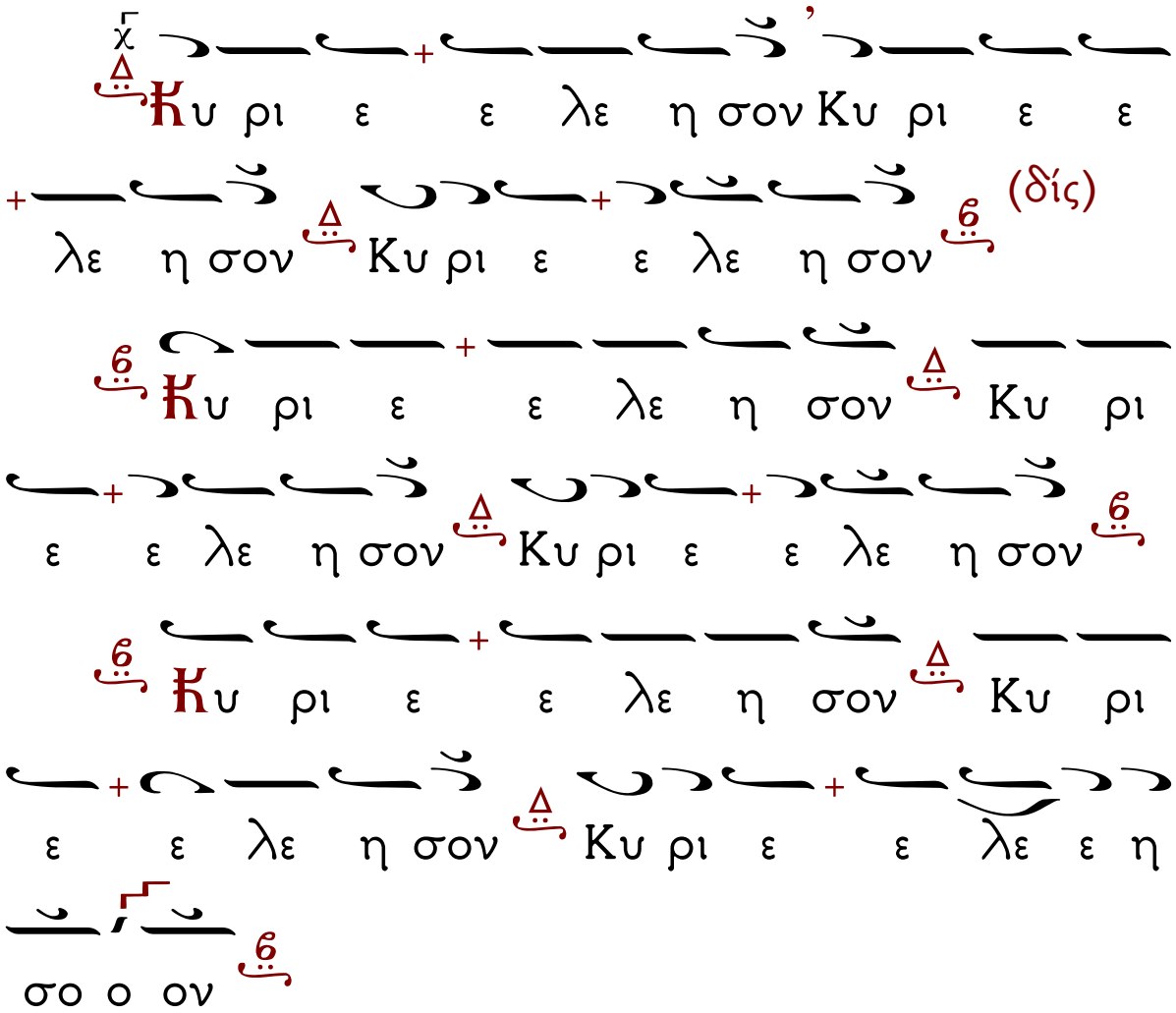

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

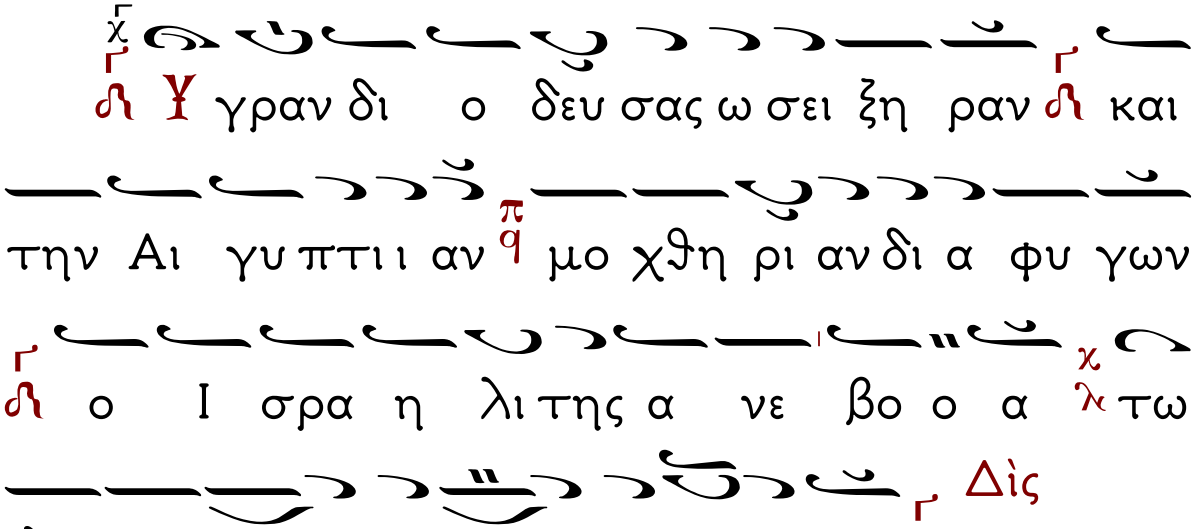

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υπερ αγι αθε ο το κε σω σον

η μας

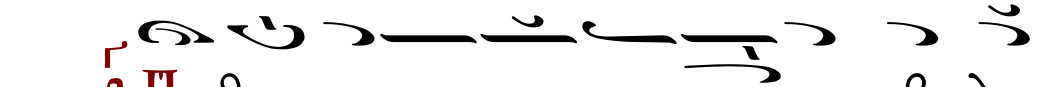
Παθων με τα ρατ του σι προσβο λαι πολ

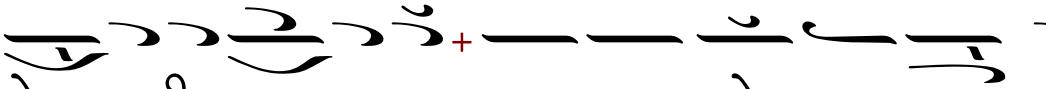
λης α θυ μι ι ας ε μπι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την

του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω με

Υπερ αγι αθε ο το κε σω σον

η μας

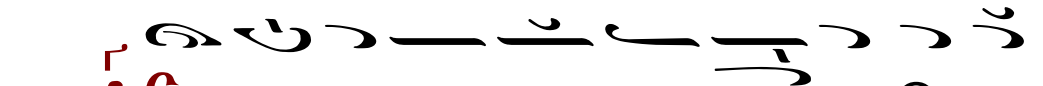
Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων

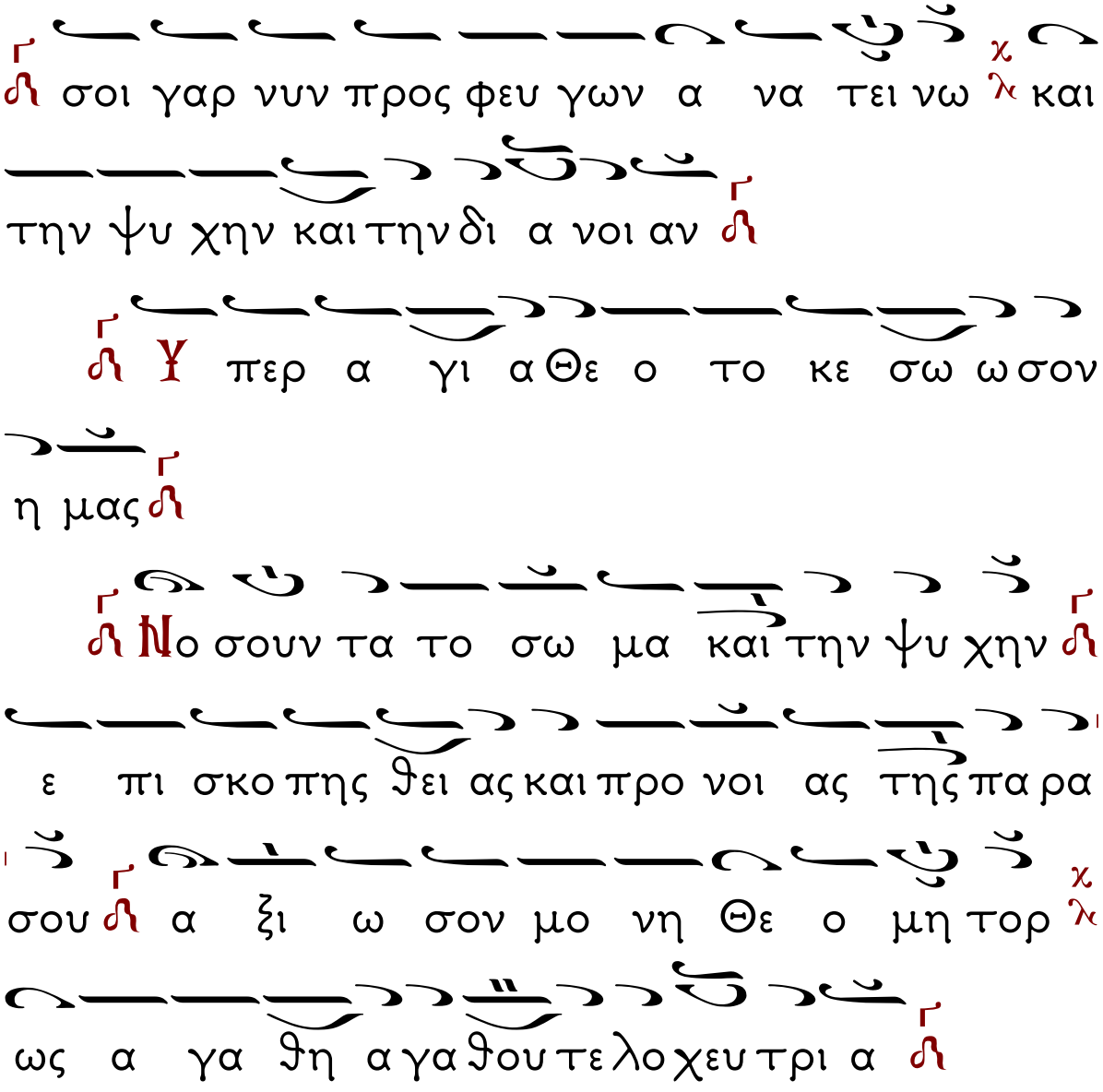
σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω και
την ψυ χην και την δι α νοι αν
περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Κανὼν τῆς Ἁγίας.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Θεόνυμφε, φωτισμὸν μοι παράσχου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκουσα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὴν ἀνέθηκας τῷ Κτίστῃ σου, καὶ πυρὶ ἐγκρατείας, τὰ τοῦ σώματος πάθη κατέφλεξας.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕψος πρὸς μαρτυρίου, Μάρτυς ἀνηνέχθης ἀφειδήσασα, τῆς σαρκὸς καὶ θαλάμων, νοητῶν ὡς παρθένος ἠξίωσαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν οὐρανομήκη, κλίμακα ἐν ᾗ Θεὸς ἐπεστήρικτο, τοὺς βροτοὺς οὐρανίους, ἐργαζόμενος Κόρη γεραίρομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου
Ὠδὴ α΄ Ἦχος πλ. δ΄.
Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις λαμπόμενος ἀστραπαῖς, τοὺς τὴν φωτοφόρον, ἐκτελοῦντάς σου ἑορτήν, παθῶν ἀμαυρότητος παμμάκαρ, ταῖς προσευχαῖς σου Ἀβράμιε λύτρωσαι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θεῖος ἀνάψας σου τὴν ψυχήν, Ἀβράμιε πόθος, ἐναπέσβεσε τῆς σαρκός, τοὺς ἔρωτας Πάτερ καὶ ἀΰλως, ἐπὶ τῆς γῆς σε βιῶναι ἐποίησεν.

Δόξα...

Νεκρώσας τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, νηστείᾳ καὶ πάσαις, κακουχίαις Πάτερ σοφέ, ζωῆς ἠξιώθης τῆς ἀμείνω, ἐν οὐρανοῖς θεοφόρε Ἀβράμιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σαρκὸς ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, ἐσαρκώθη ὑπερφυῶς, παρθένε Μαρία, ὃν δυσώπει, τὰ τῆς σαρκός μου νεκρῶσαι φρονήματα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ὠδὴ γ΄
Οὐρανίας ἀψῖδος...
Ἦχος πλ. δ΄

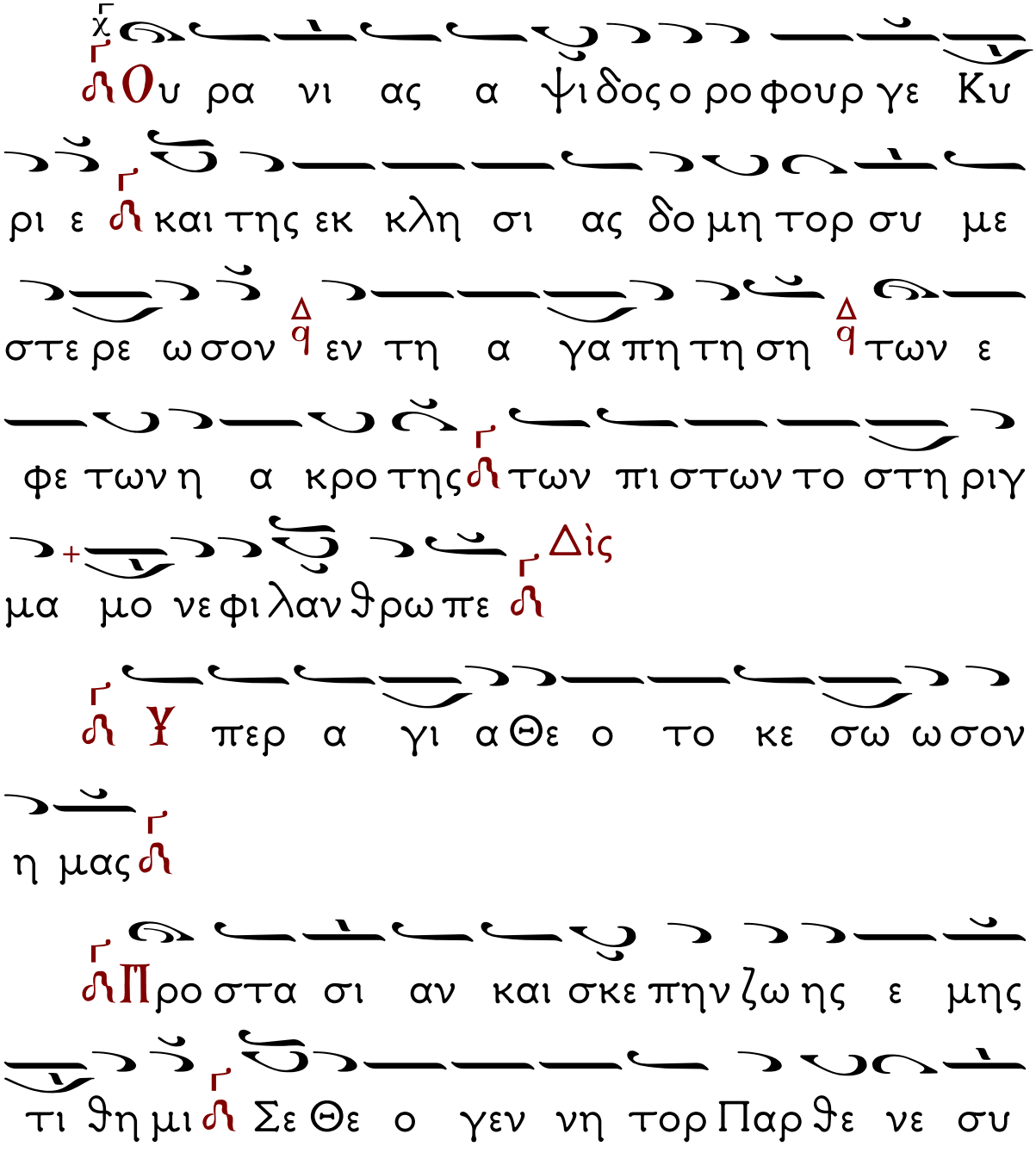

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
των α γα θων η αι τι α των πι στων το
στη ρι γμα μο νη πα νυ μνη τε
περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας
κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
τα ραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι
α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε
τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε
κυ η σας μο νη πα να χραν τε
περ α γι α Θε ο το κε σω ω

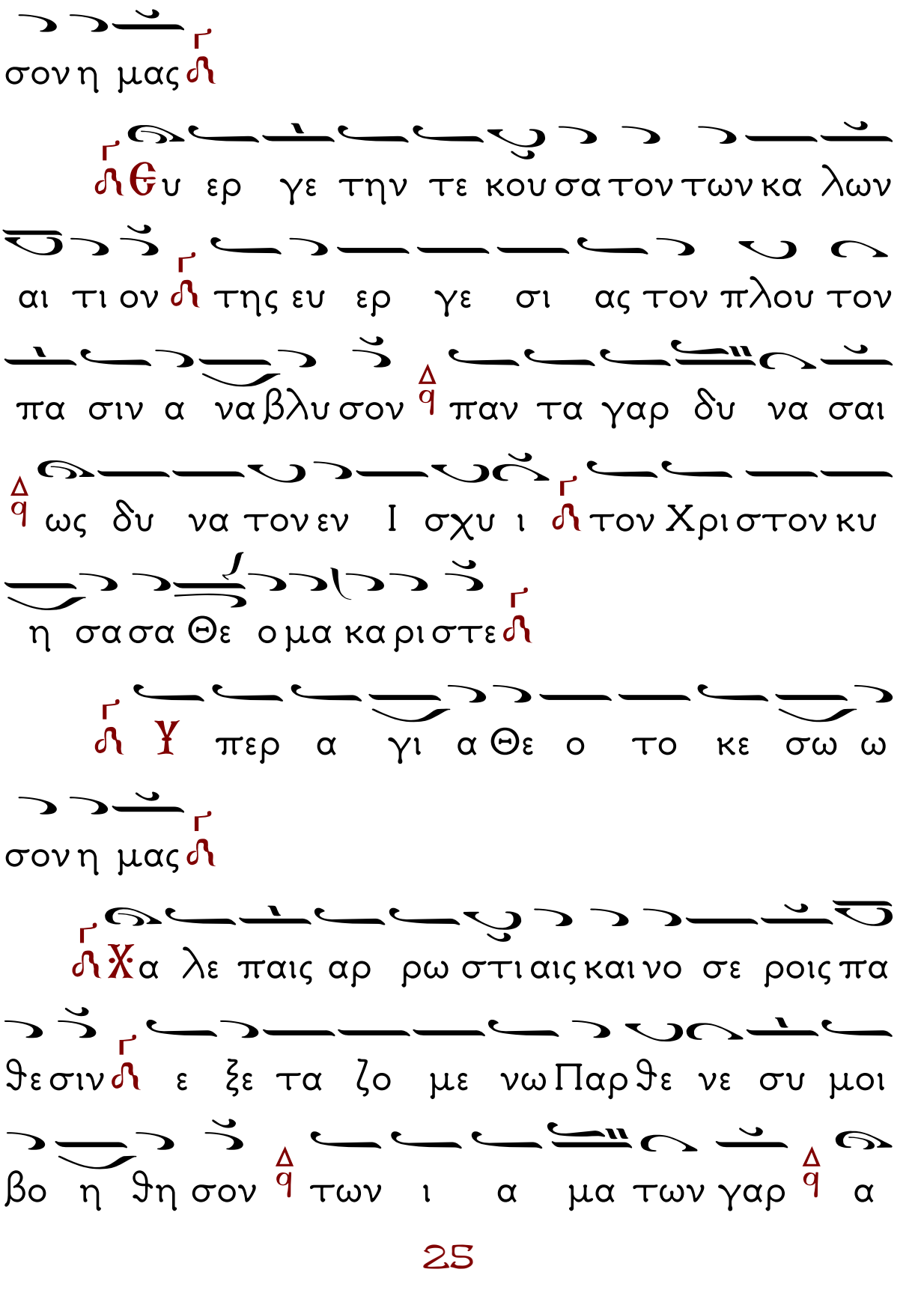
σον η μας
Θυ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων
αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ
η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας
Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα
θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

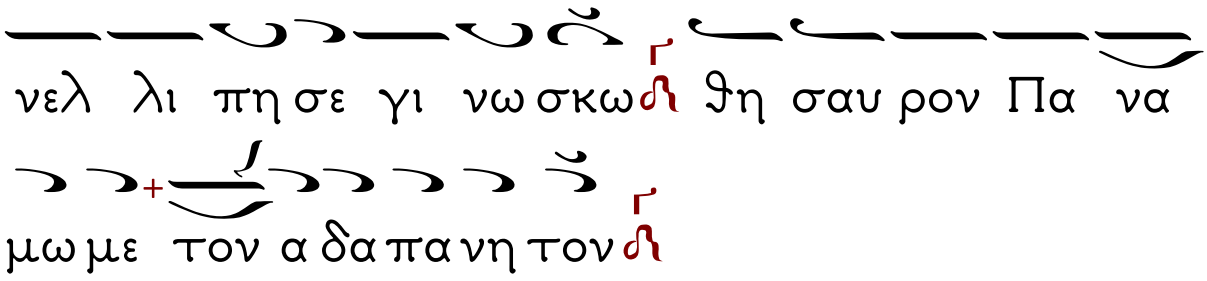
νελ λι πη σε γι νω σκω ϑη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον

Κανὼν τῆς Ἁγίας.
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος πλ.δ΄
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστὸν ἔνδοξε, τὸν ποιητήν, πάντων καὶ Δεσπότην, Θεὸν Λόγον κηρύττουσα.

Στίχ. Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάλλος τὸ ἐγκάρδιον, τῇ ὁρατῇ μορφῇ Ἔνδοξε, διαδοθέν, σὲ ὡραιοτάτην, τοῖς ὁρῶσιν ὑπέφαινεν.

Στίχ. Ὅσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλβον ἀναφαίρετον, τῶν ἰαμάτων σοι δίδωσι, Κόρη Χριστός, οὗ Ἀναστασία, τὴν πτωχείαν ἠγάπησας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ὕλην τῶν πταισμάτων μου, σῶν πρεσβειῶν πυρὶ σύμφλεξον, Μήτηρ Θεοῦ, δρόσον μοι τὴν θείαν, τῆς ἀφέσεως φέρουσα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Οὐρανίας ἀψῖδος

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλοτρόπως ποθήσας, τῶν ὀρεκτῶν ἔσχατον, κόσμου καὶ σαρκὸς θεοφόρε, ἔξω γεγένησαι· ὅθεν ἀπείληφας, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καὶ θείαν ἀπόλαυσιν, Πάτερ Ἀβράμιε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸς ζῶν ἀνεδείχθης, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, πάτερ ἐν οἰκίσκῳ τὸ σῶμα, συγκλείσας Ὅσιε· ὅθεν ἀπήστραψας, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόνας, ἱερῶς κοσμούμενος, Πάτερ, Ἀβράμιε.

Δόξα...

Γεωργίᾳ τῶν πόνων, τῶν ἀρετῶν ὥριμον, Ὅσιε ἐξήνθησας στάχυν, Πάτερ Ἀβράμιε, ᾧ διατρέφονται, μιμητικῶς οἱ τὴν θείαν, καὶ σεπτήν σου κοίμησιν πανηγυρίζοντες.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι᾽ ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας
Ἦχος α΄
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ὁσία, νεκρώσασα σαρκός, ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη, εἰς ὕψος δ᾽ ἀνέδραμες, μαρτυρίου περίδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως, καὶ τόν δράκοντα, καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Τὸν πάλαι Ἀβραάμ, ἐκμιμούμενος, Πάτερ, ἐμάκρυνας σαυτόν, συγγενῶν κατὰ σάρκα, πειθόμενος Ἀβράμιε, τῷ καλοῦντι Θεῷ ἡμῶν· ὅθεν ᾔσκησας, καὶ τὴν ψυχὴν λαμπροτέραν, ἐναπέδειξας, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, θεόφρον πανόλβιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν βάτον ἣν Μωσῆς, ἀκατάφλεκτον εἶδε, τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἁγίαν νεφέλην, σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν θεόδεκτον τράπεζαν, τὸ παλάτιον, τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, τὴν ὁλόφωτον, καὶ ἀδιόδευτον πύλην, Παρθένον ὑμνοῦμέν σε.

Κοντάκιον τῆς Ὁσιομάρτυρος

Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀέναον.

Τοῦ Ὁσίου ὅμοιον

Ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεφάνης, καὶ ἀσκήσας γέγονας, πεφυτευμένον ὡς ξύλον, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας καλῶς αὐξήσας, ῥεύματι τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, δοχεῖον θείου, Ἀβράμιε Πνεύματος.

Ὁ Οἶκος

Τὰ φθαρτὰ παριδών, τὴν ἀφθαρσίαν εἵληφας, τὰς τερπνὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος ἐμίσησας σοφὲ ἀπὸ βρέφους, ποθήσας ἁγνείαν· ὅθεν θαλάμου καὶ κόσμου ἀπέδρασας, συζύγου τε εὔκλειαν, καὶ τῶν γονέων ἐξέκλινας, μόνου Θεοῦ σοφὲ τὸν ἔρωτα ἐπιποθήσας, καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὅλης, Πάτερ τῆς ψυχῆς, καὶ διανοίας ἀληθῶς· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης,δοχεῖον θείου, Ἀβράμιε Πνεύματος.

Συναξάριον

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι

Κάρας τομὴν ἤνεγκε ῥώμῃ καρδίας,
Βλάστημα Ῥώμης, Μάρτυς Ἀναστασία.
Τλῆ δὲ Ἀναστασίη ἐνάτη ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη του Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ.

Στίχοι

Σαρκὸς νεκρώσας Ἀβράμιε πᾶν μέλος,
Θανὼν συνοικεῖς τοῖς ἀσάρκοις Ἀγγέλοις.
Ἀφεῖσα σαρκὸς τοὺς ἐραστὰς Μαρία,
Ψυχῶν ἐραστῇ μυστικῶς περιπλέκῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κυρίλλου.

Στίχοι

Ὑπόσχεσιν μέλλοντος οὖσάν μοι στέφους,
Κύριλλος οἶδα τὴν ἀπειλὴν τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ Στρατηλάτης ἔνθεν κἀκεῖθεν κεντηθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

Σάββας κατ᾽ ἄμφω κλήσεως μέρη Σάββας,
Ὅθεν κατ᾽ ἄμφω νύττεται λόγχαις μέρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, τῆς μετονομασθείσης Εὐφημιανός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτηνῆς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Ἀνοίξω το στόμα μου ....

Ἦχος δ΄τος

Ὠδὴ α΄

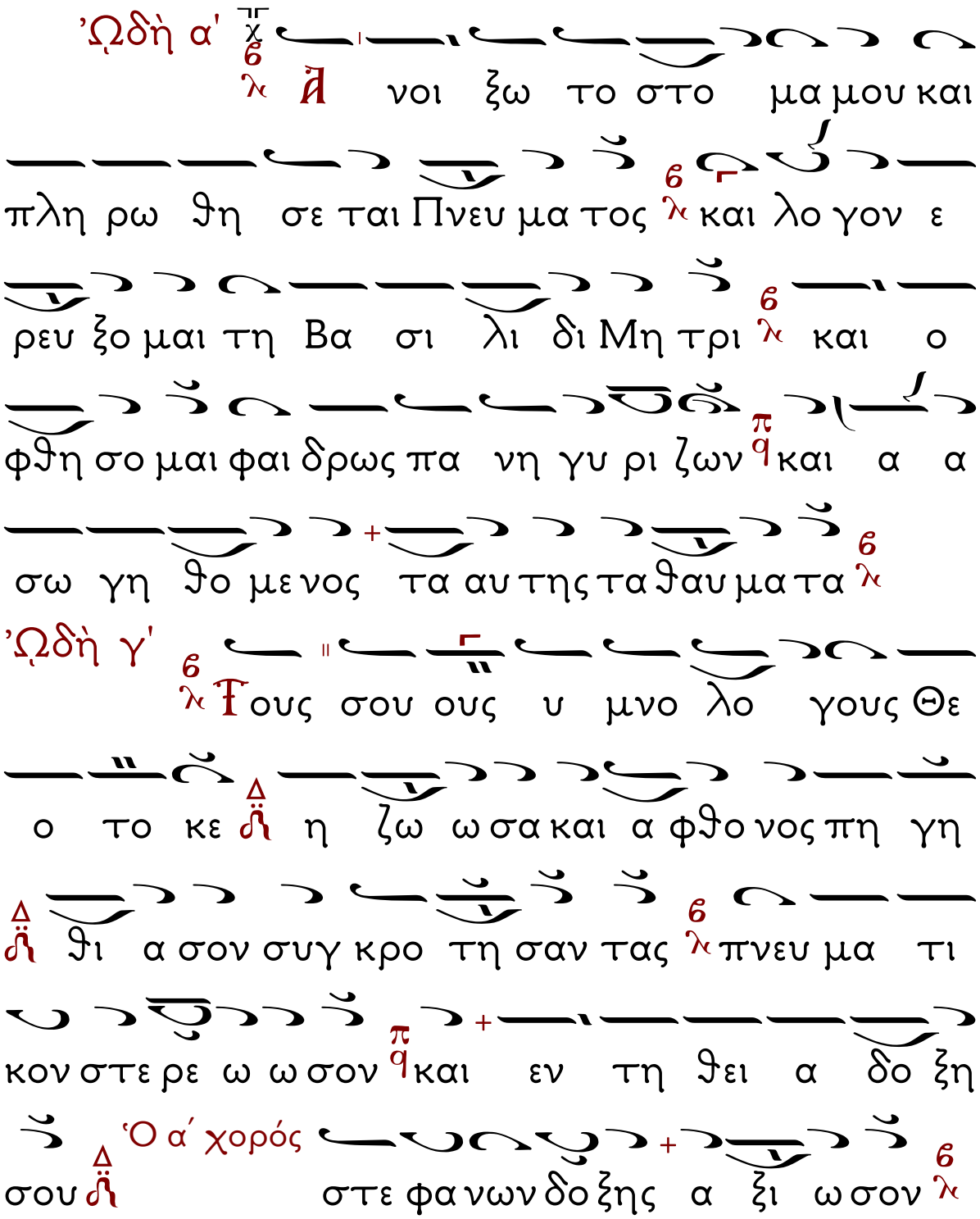

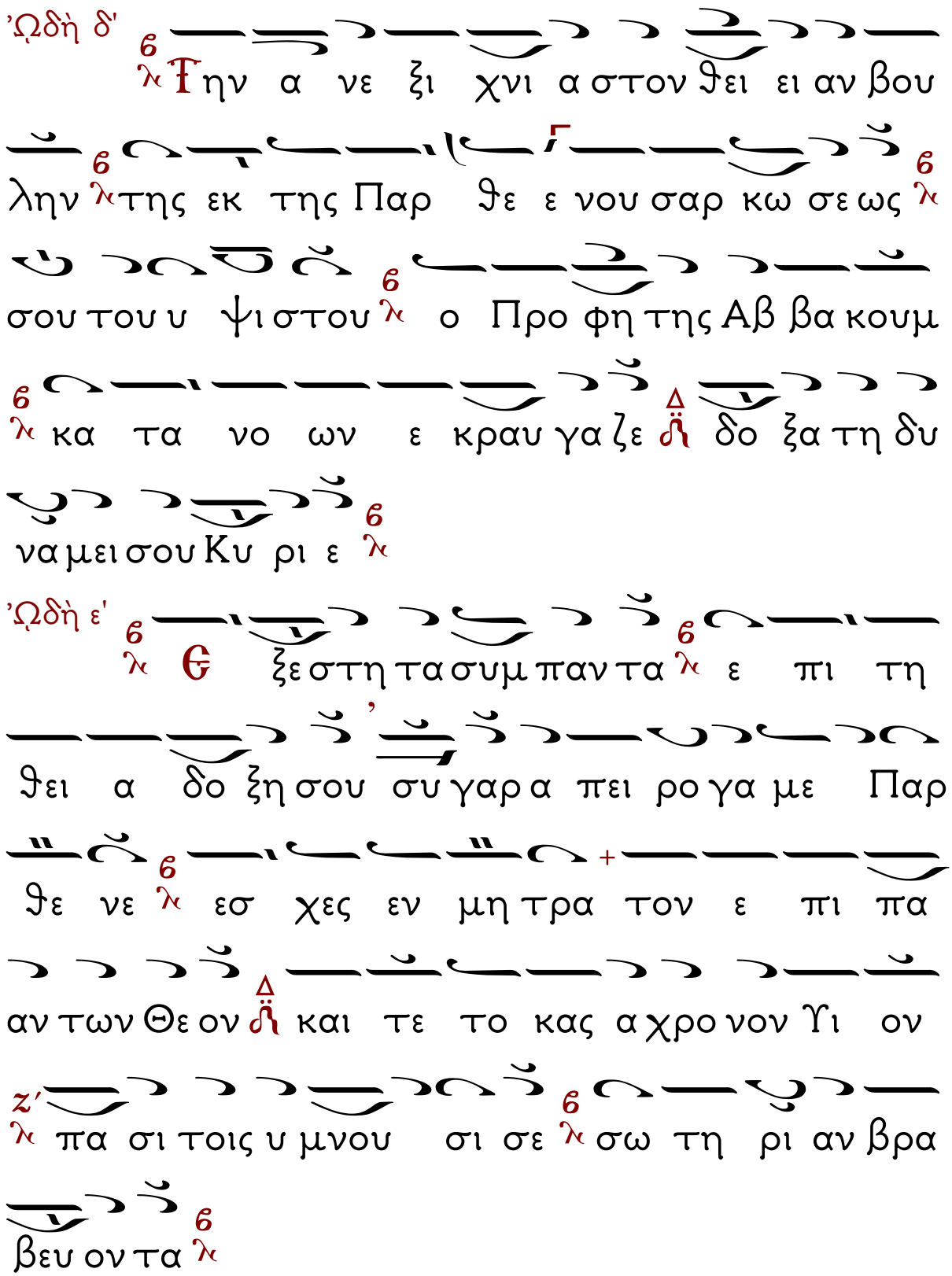
Ὠδὴ δ'
Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως
σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ
να μει σου Κυ ρι ε
Ὠδὴ ε'
Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη
θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα με Παρ
θε νε εσ χες εν μη τρα τον ε πι πα
αν των Θε ον και τε το κας α χρο νον Υι ον
πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη ρι αν βρα
βευ ον τα

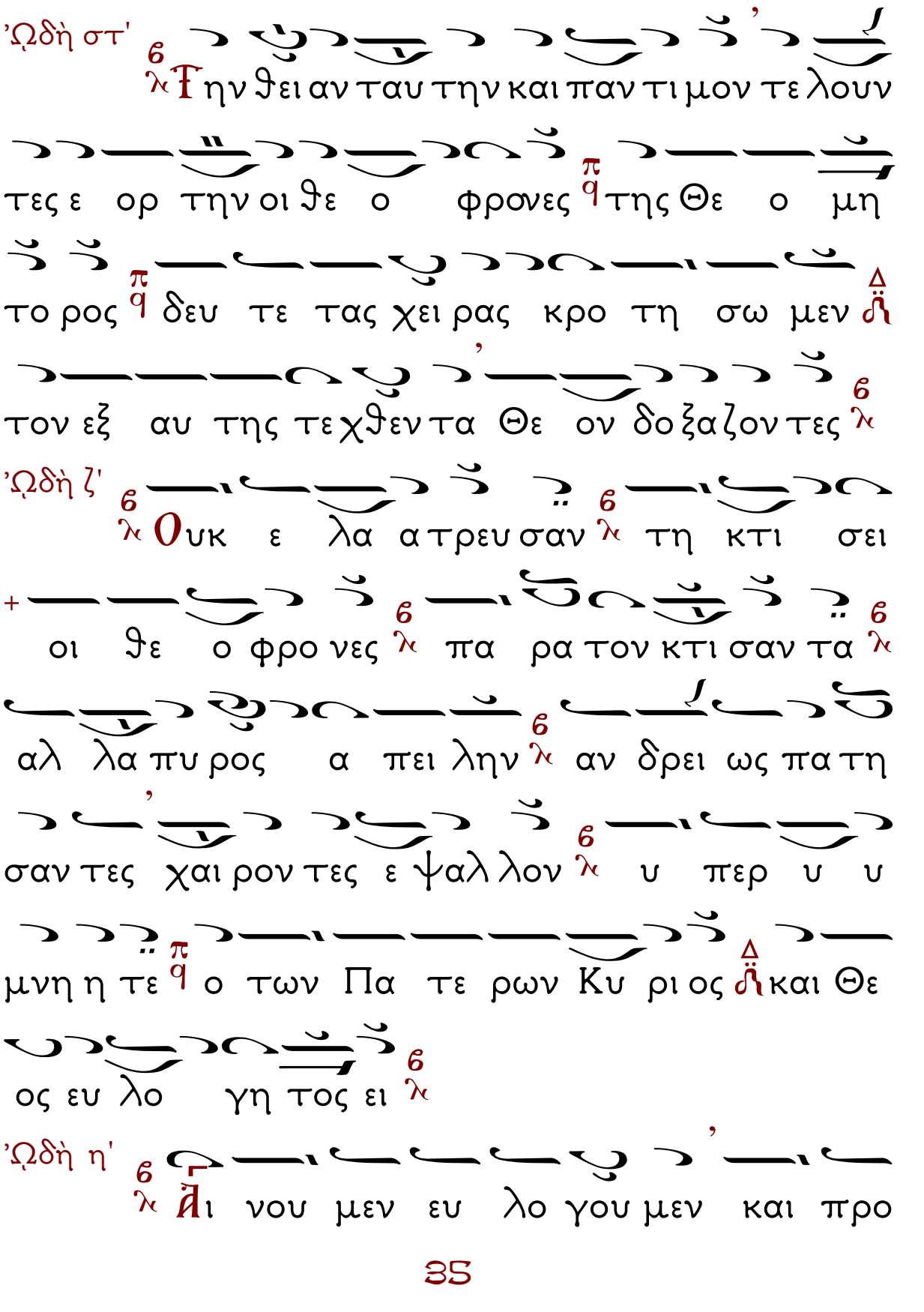
Ὠδὴ στ'
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν
τες ε ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο μη
το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν
τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες
Ὠδὴ ζ'
Ουκ ε λα α τρευ σαν τη κτι σει
οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σαν τα
αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει ως πα τη
σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ υ
μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
ος ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η'
Ὑ μνου μεν ευ λο γου μεν και προ

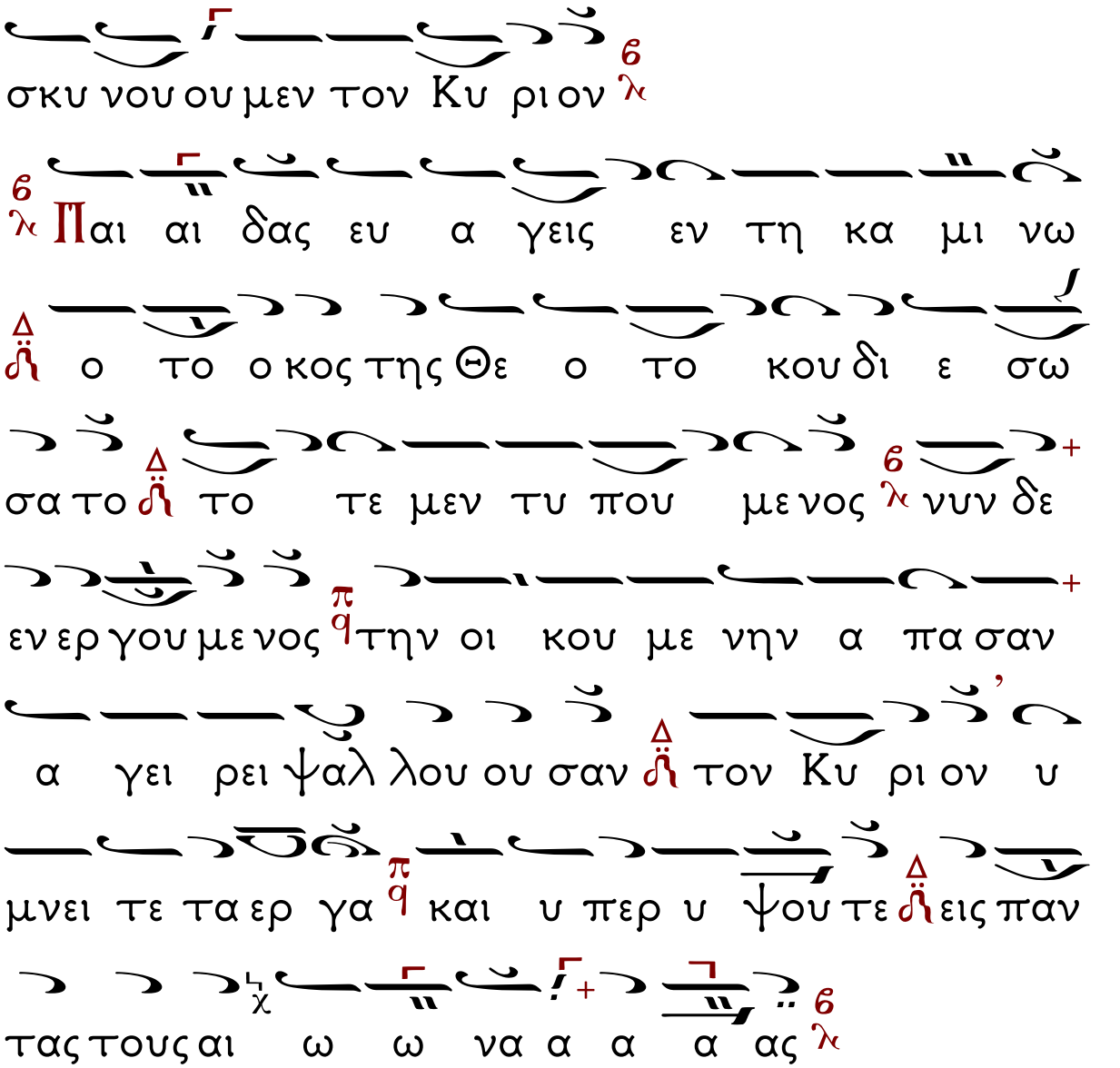

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα Ἦχος λ τος

Στίχος α΄ χ β λ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον β λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου χ β λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου β λ

β λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ β λ και +

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ β λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν β λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

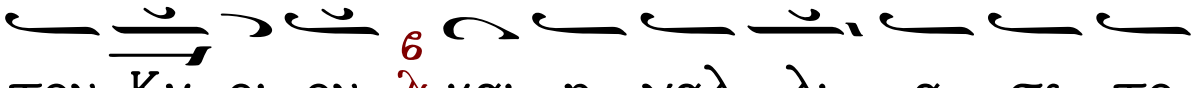

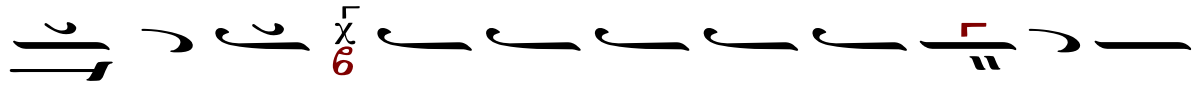

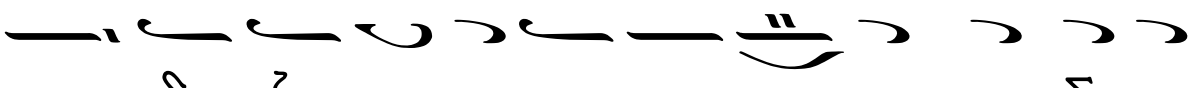

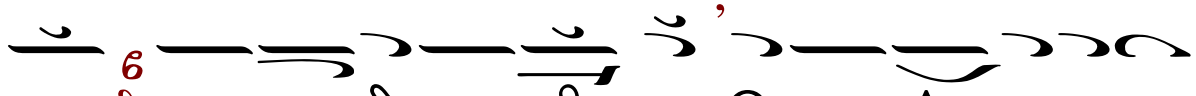

νο μεν β λ

Στίχος β΄ χ β λ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

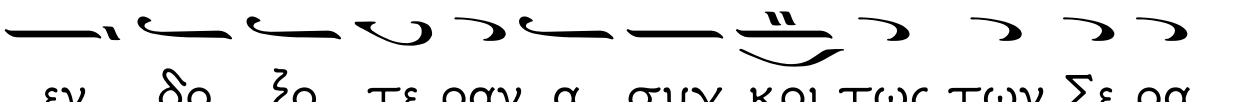
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

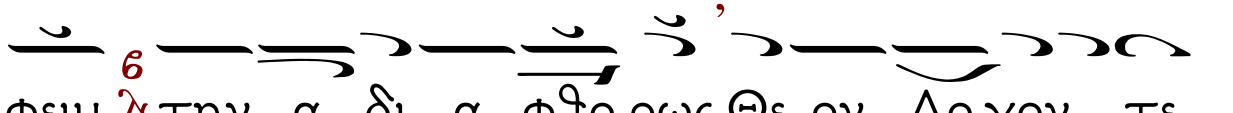
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος γ΄

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

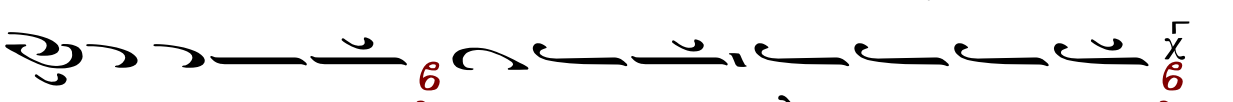
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

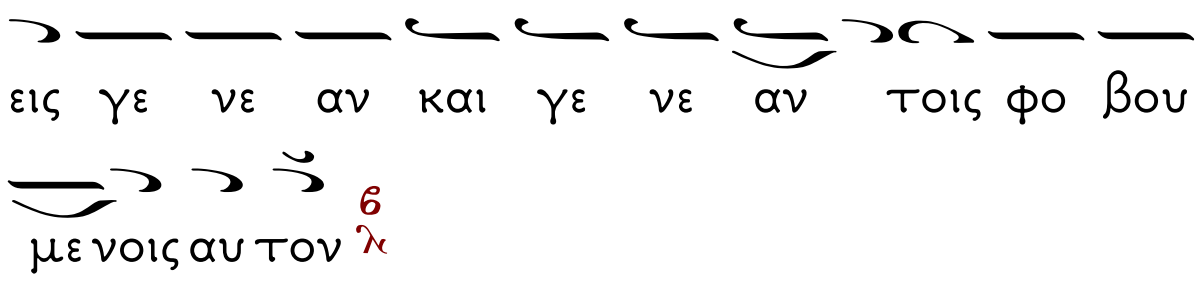
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν

Στίχος δ΄

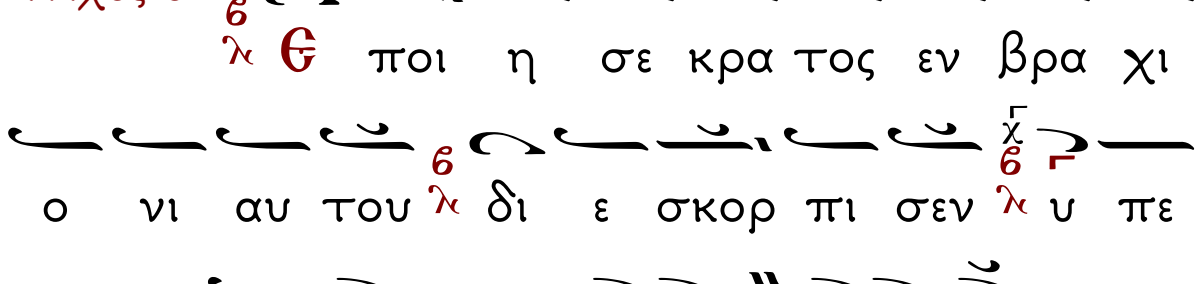
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

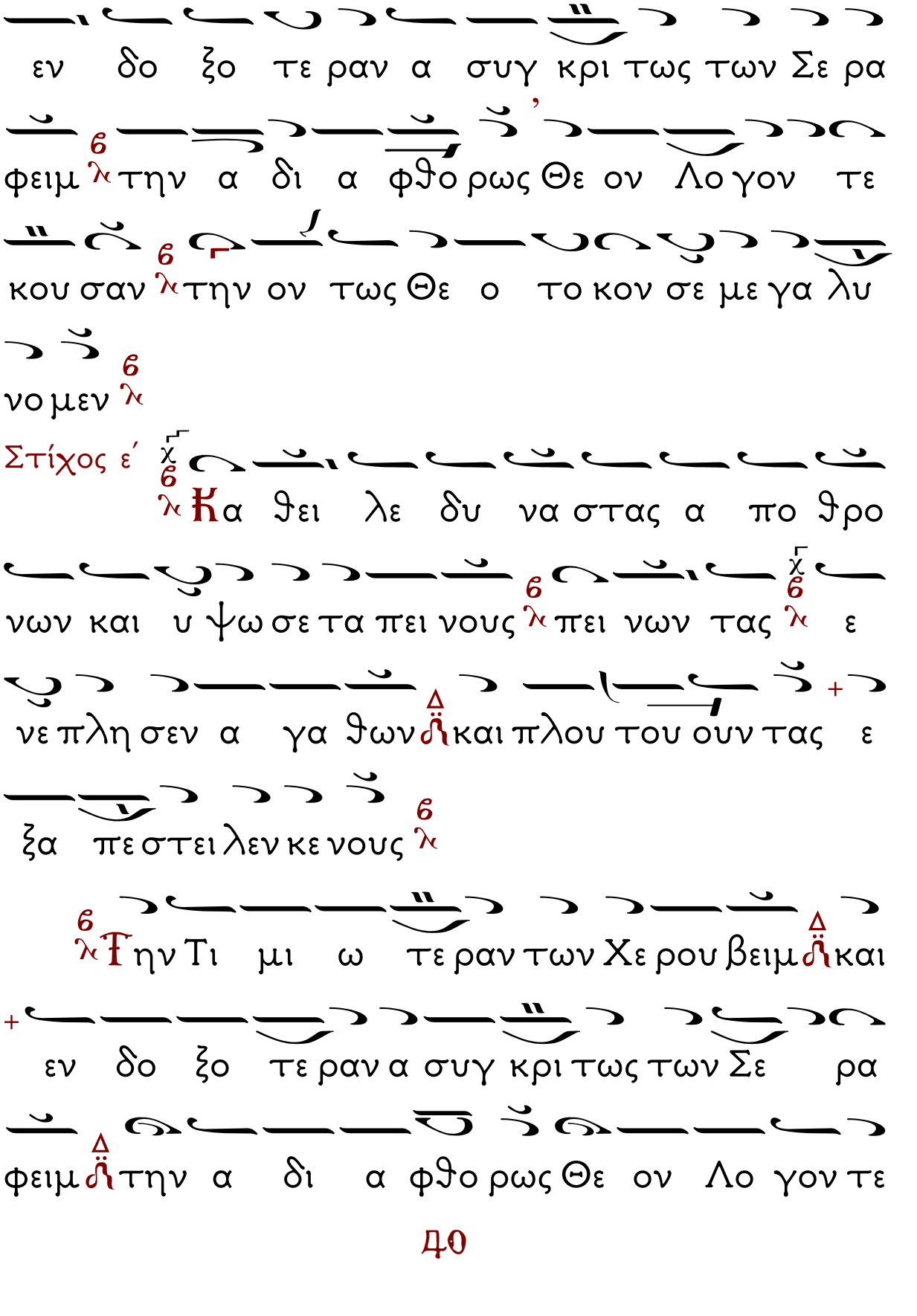
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν λ
Στίχος ε΄
λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους λ πει νων τας λ ε
νε πλη σεν α γα θων Δ και πλου του ουν τας ε
ξα πε στει λεν κε νους λ
λ Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

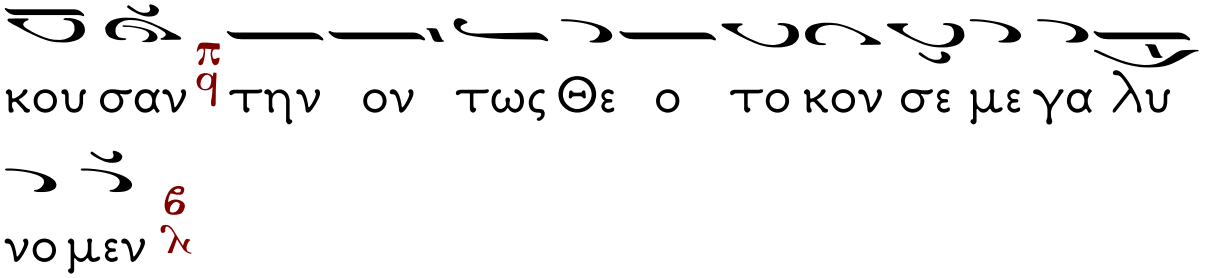
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν

Στίχος στ΄

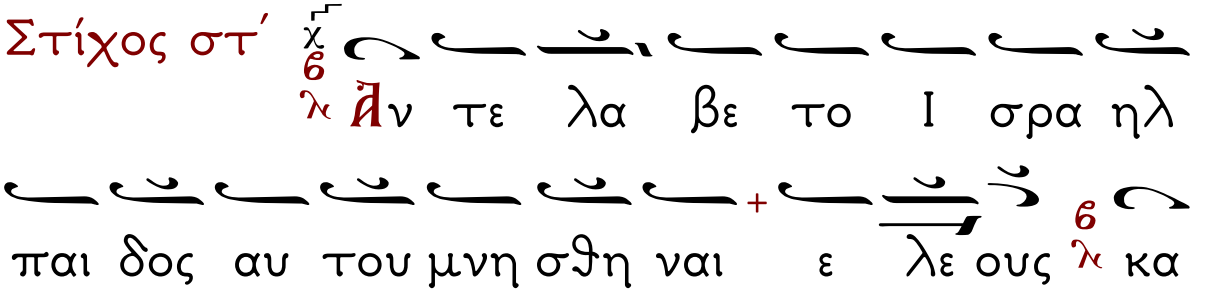
Ἄν τε λα βε το Ι σρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα αμ καὶ τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος

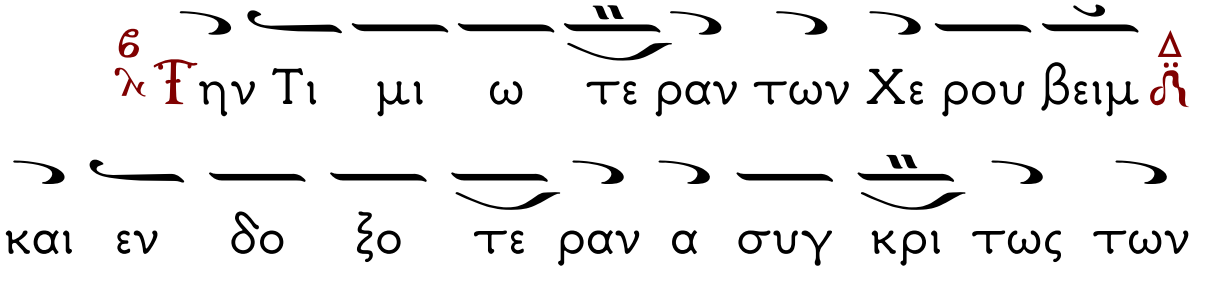
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδή

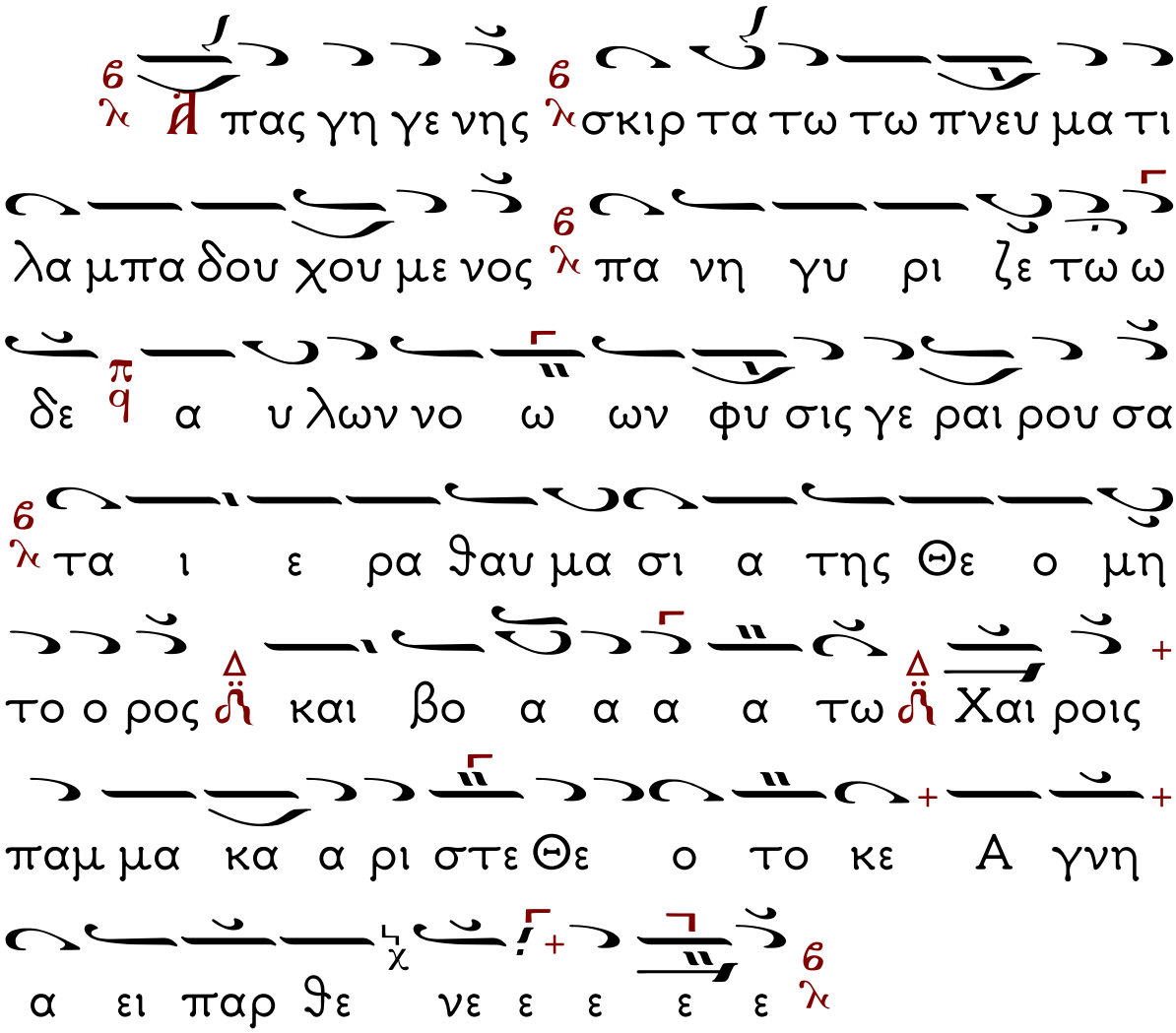

Ἐξαποστελάριον
Τῆς Ὁσιομάρτυρος
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ ὡραιότης Μαρτύρων, Ἀναστασία σὺ ὤφθης, ἐν παρθενίᾳ ἀσκοῦσα, καὶ καρτερῶς ἐναθλοῦσα, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Τοῦ Ὁσίου
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὡς ἐλυτρώσω Ὅσιε, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι, ἐκ πλάνης κακοδαίμονος, σύστημα δυσσεβούντων, Ἀβράμιε θεοφόρε, καὶ τὴν πάλαι πεσοῦσαν, εἰς ἀπωλείας βάραθρον, καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, ῥῦσαι πολλῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Θεοτοκίον

Θεοφανὴς Παράδεισος, ὤφθης ἔχουσα μέσον, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, ἄχραντε Θεοτόκε, ἐξ οὗ φαγόντες οὐκ ἔτι, ἀποθνῄσκομεν ὅλως, ἀλλὰ ζωὴν ἀμείνονα, διὰ σοῦ ζῶμεν πάντες, τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον περιφέροντες καὶ νικῶντες, τὸν ἀποστάτην τύραννον, σὲ ὑμνοῦντες Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος δ΄ Πα

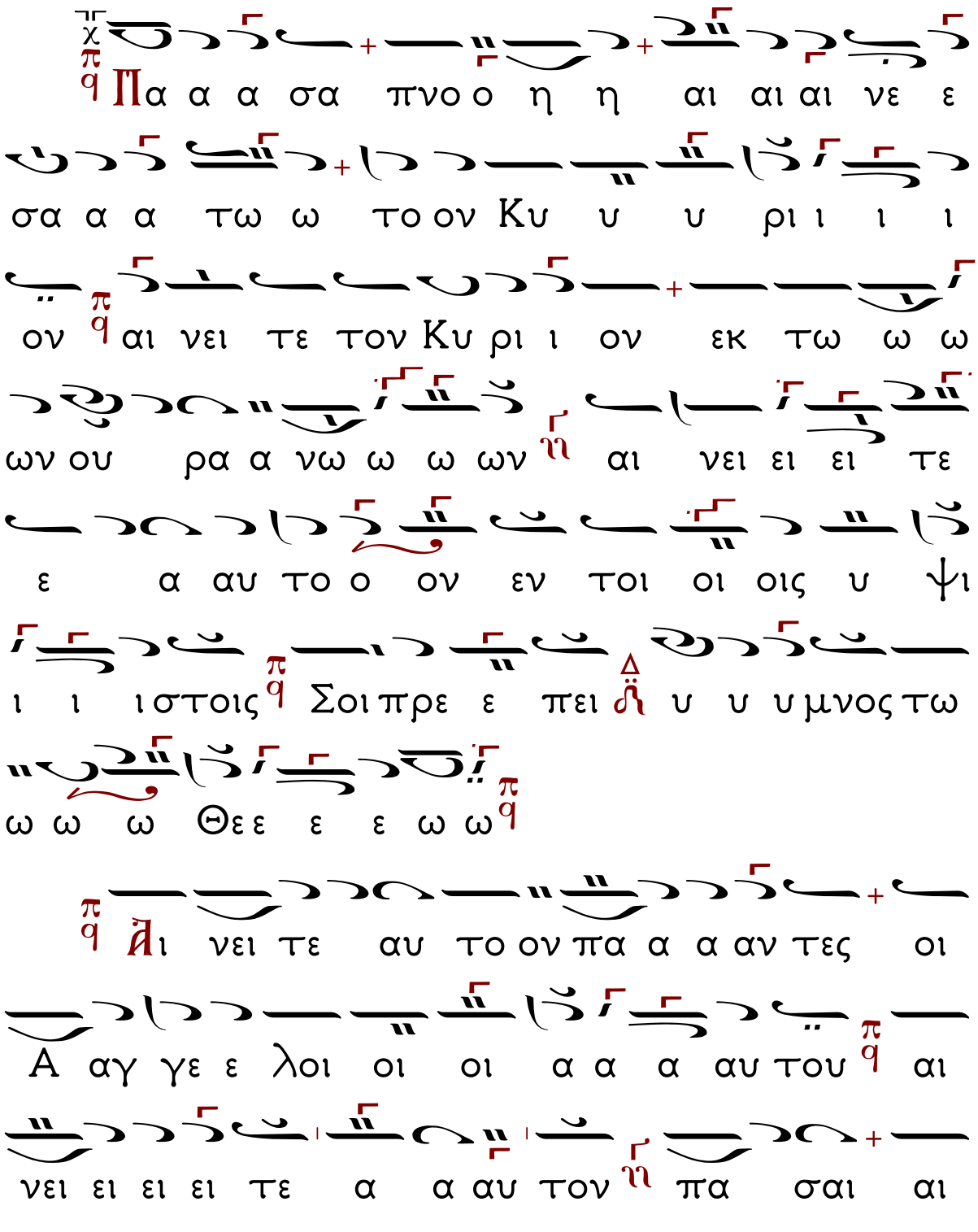

ΔΔ

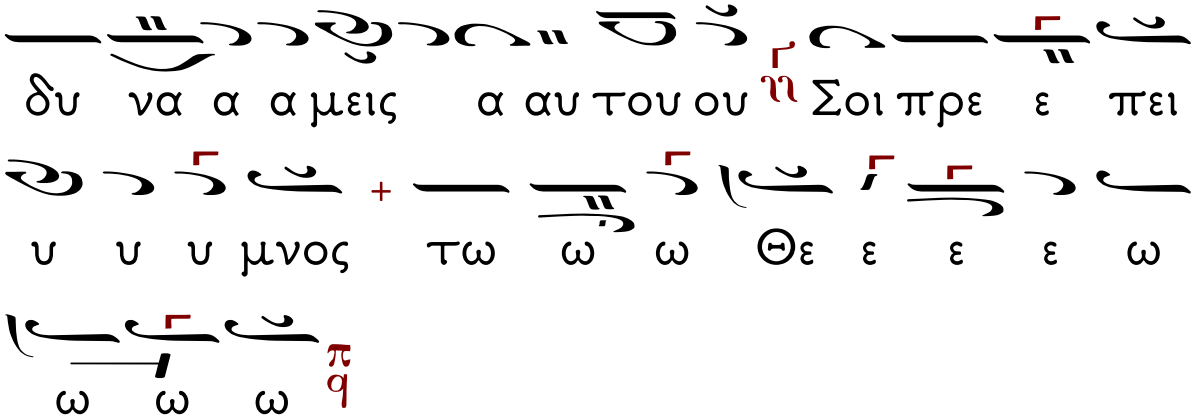

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων,

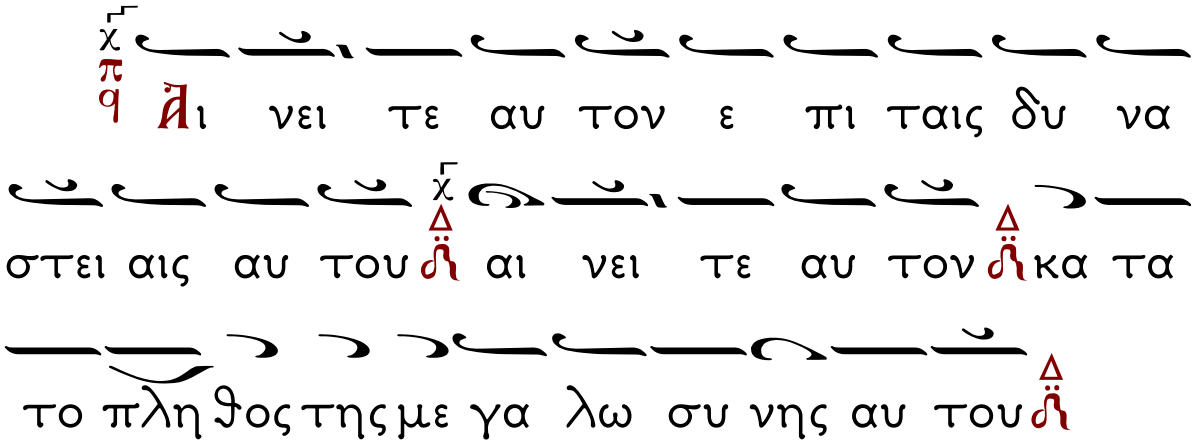

Ἀπὸ νεότητος Μάρτυς Χριστὸν ἠγάπησας, καὶ ἐγκρατείας πόνοις, καὶ μαρτυρίου ἄθλοις, ἐδόξασας τὸ Πάθος αὐτοῦ τὸ σεπτόν, ἀνενδότῳ φρονήματι, Ἀναστασία καὶ μέτοχος τῆς αὐτοῦ, Ἀναστάσεως γεγένησαι.

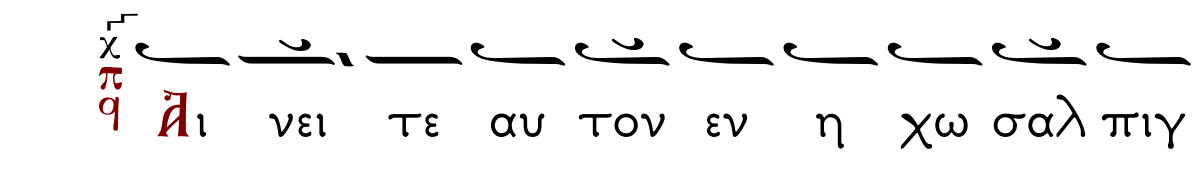

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου καὶ τὰς τομὰς τῶν μελῶν, ὑπέμεινας ἀνδρείως, τοῦ Σωτῆρος πόθῳ, σεμνὴ Ἀναστασία· ὅθεν πολλῶν χαρισμάτων ἠξίωσαι, καὶ ἀναβλύζεις θαυμάτων τὴν δωρεάν, τοῖς πιστῶς σὲ μακαρίζουσι.

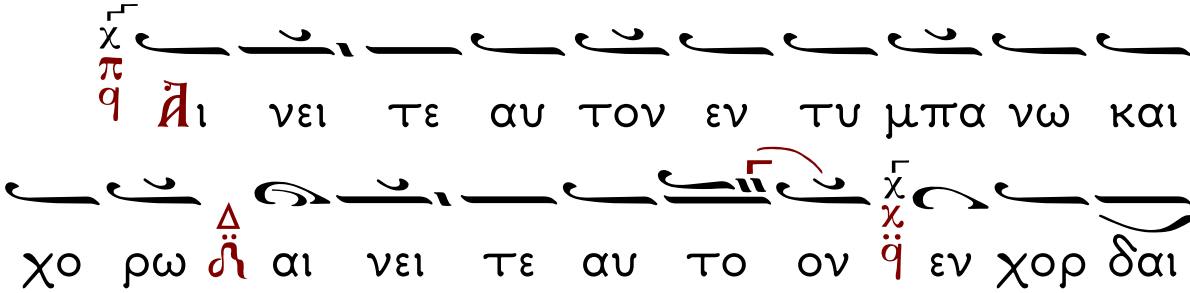

Ἀκαταπλήκτῳ καρδίᾳ ὁμολογοῦσα Χριστόν, ὀνύχων καὶ ὀδόντων, τὴν ἐκρίζωσιν φέρεις, σεμνὴ Ἀναστασία καὶ τῶν χειρῶν, καὶ ποδῶν τὴν ἀφαίρεσιν διὸ λαμπρῶς ἐδοξάσθης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ νυμφίου σου πανθαύμαστε.

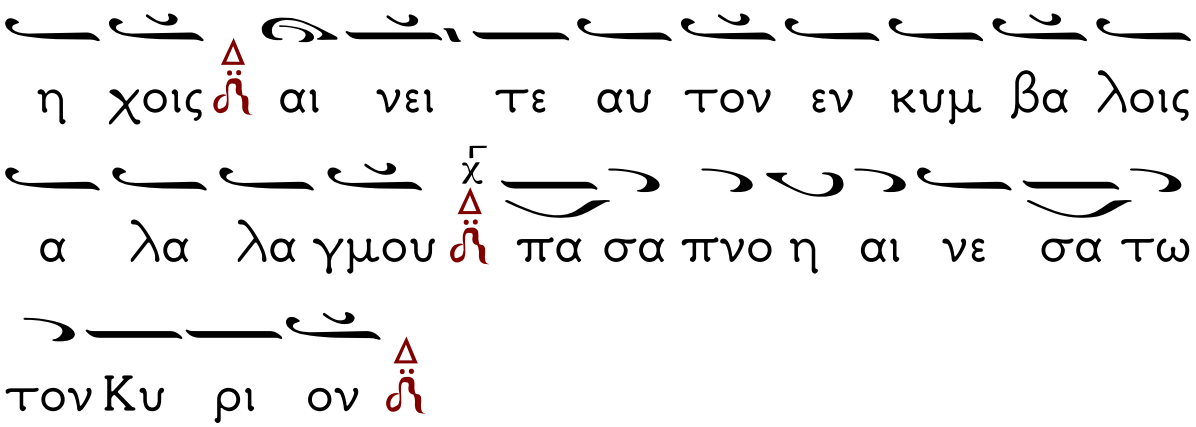

Παρθένων ὥφθης λαμπρότης καὶ τῶν Ὁσίων σεμνή, καὶ Παρθενομαρτύρων, ἐγκαλλωπισμα θεῖον, ἀθλησασα νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ ἐχθρὸν καταισχύνασα, Ἀναστασιὰ, διό σε ἀσματικῶς, ἀνυμνοῦμεν καὶ γεραίρομεν.

Δοξαστικό τῶν Αἴνων

Ἦχος δ΄ Πα

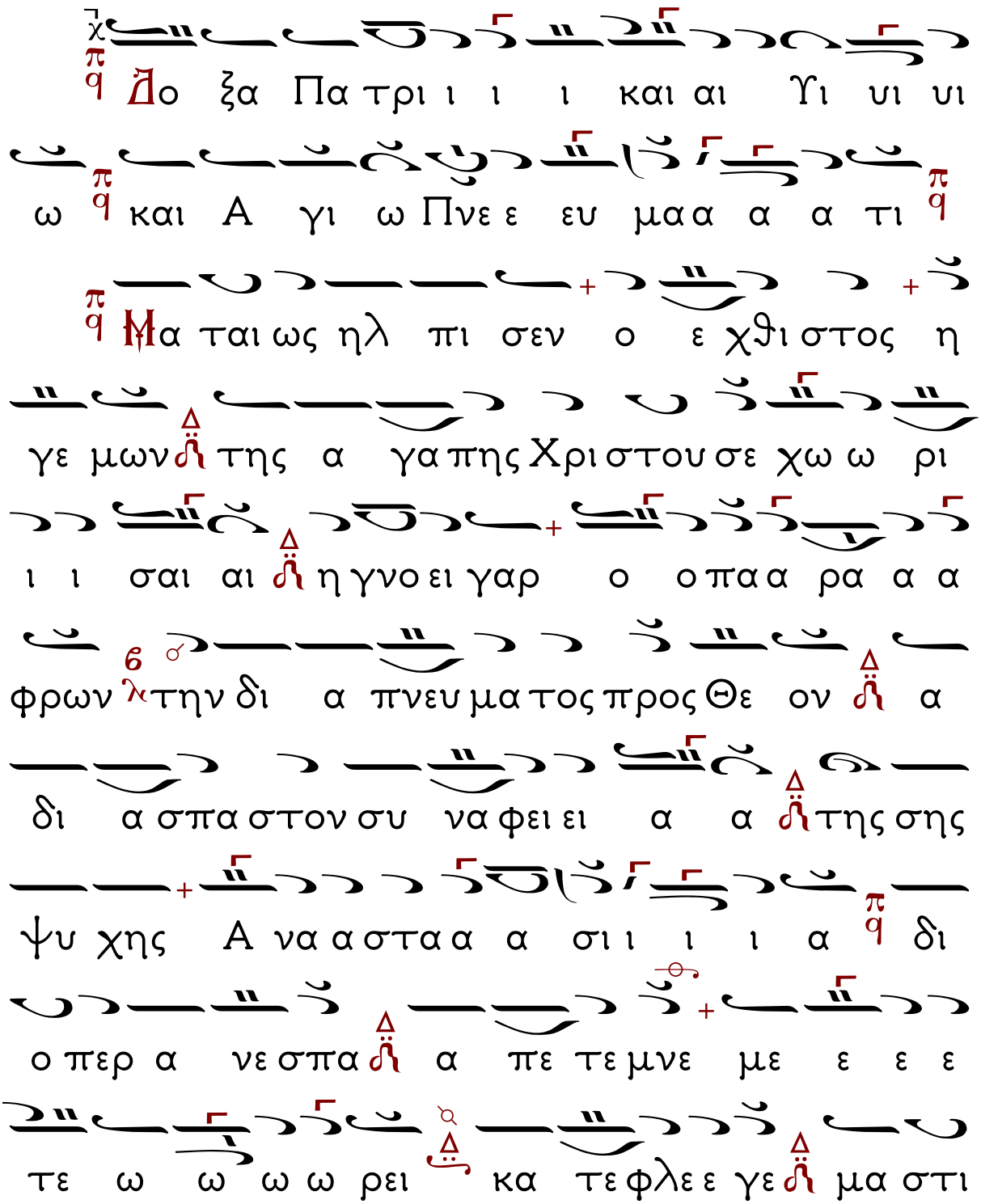

ζων τε κα τε ξαι αι νε ε και γυ μνων ε
θε ε ε α τρι ι ζε τας και τοις Αγ γε λοις πα
ναι δε σι μου ους σου ου σα α αρ κα ας
ταις προ βα σα νων θω πει ας α πο ο λυ υ υ
ο με ε ε νος αλλ αυ τος μεν ε αυ τω
ε πε σω ρε ευ σε την α σβε στο ον φλο ο γα
σε δε υ περ υ ψω ω σε και δο ξη κα α τε
στε ε ψε ε και βα σι λει ει ει
ει α ας η η η ξι ω ω ω σε δι
ων εις σε ο α νους ει ειρ γα σα α το και τοι
μη η βου ου ου λο με ε νο ος αμ βλυ ω

πων ο πα να ϑλι ι ος προς την της α λη

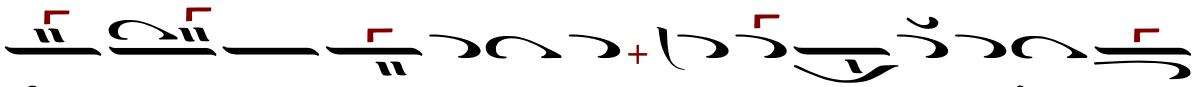
ϑει ει ει ει α ας κα α α τα λη η

η ψιν αλ λα α α α πρε σβε ευ ε τω σω νυμ

φι ι ι ι ω Χρι στω ω ω ω ω ω σω

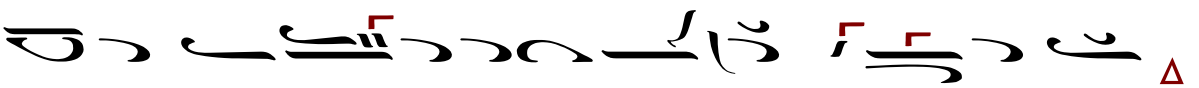
ϑη ναι τους ε ε κτε ε λου ου ου ουν τας

την α ει σε ε ε ε βα στο ο ον μνη η

μη ην σου ου

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

Θεοτοκίον

των αι ω νων α μην

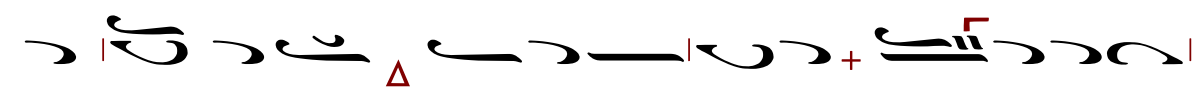
Θκ παν τοι ων κιν δυ νων τους δου λους

σου φυ λατ τε Ευ λο γη με νη Θε ε ο

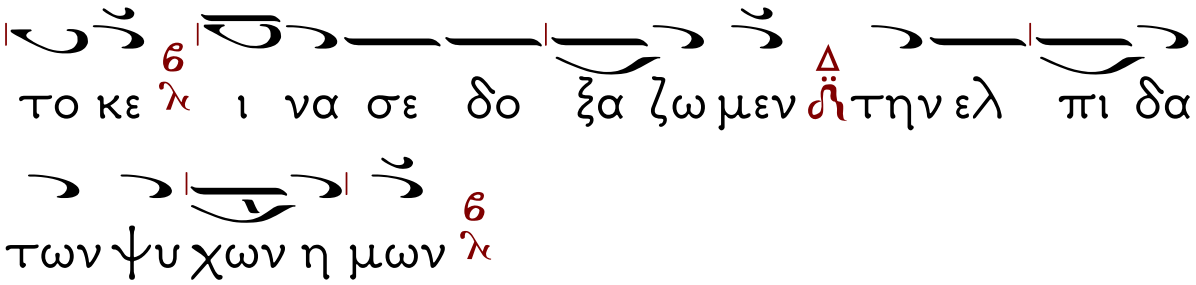
το κε λ ι να σε δο ξα ζω μεν δ την ελ πι δα
των ψυ χων η μων λ

Δοξολογία ἦχος δ΄

Ἦχος λ γ΄τος

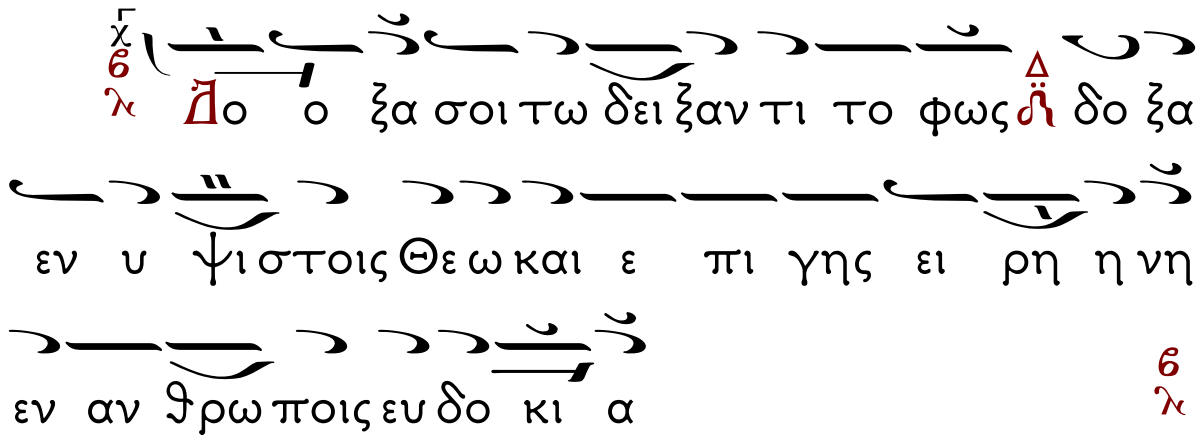

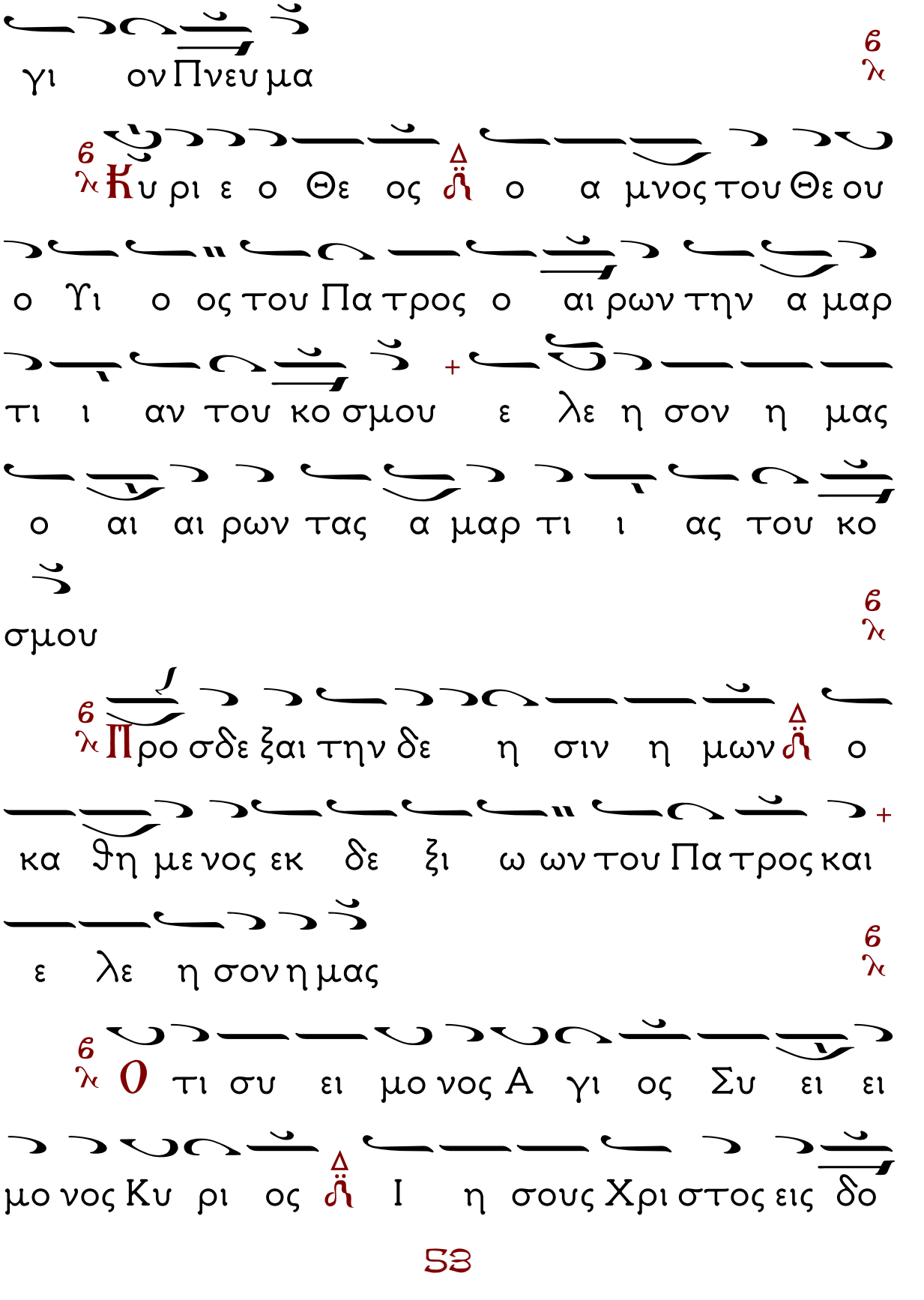
γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ
τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο
κα θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και
ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει
μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

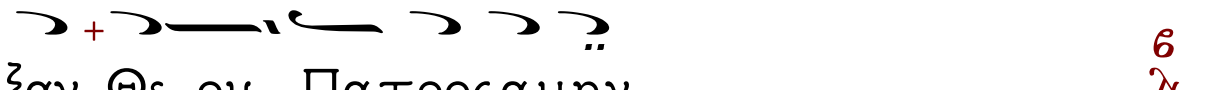
ξαν Θε ου Πα τρος α μην

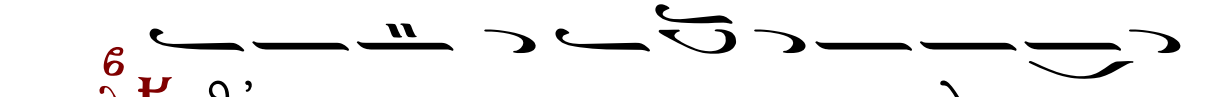
Ἥ καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

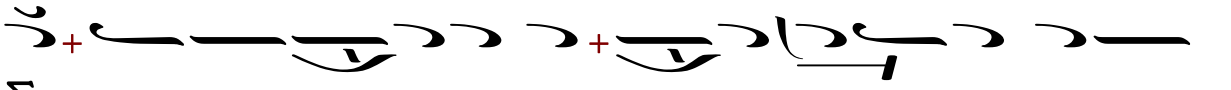
Σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον

αι ω να ἡ και εις τον αι ω να του αι ω

νος

Ἥ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

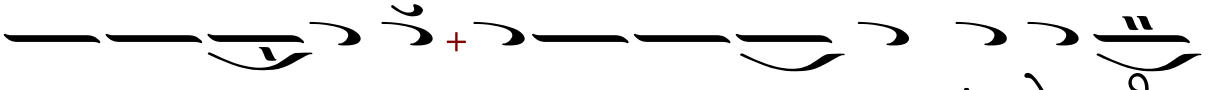
με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναι η μας

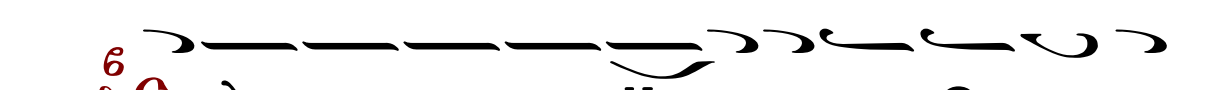
Ἦ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

πα τε ε ρων η μων ἡ και αι νε το ον και δε δο

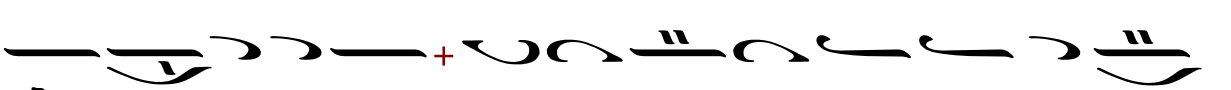
ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω

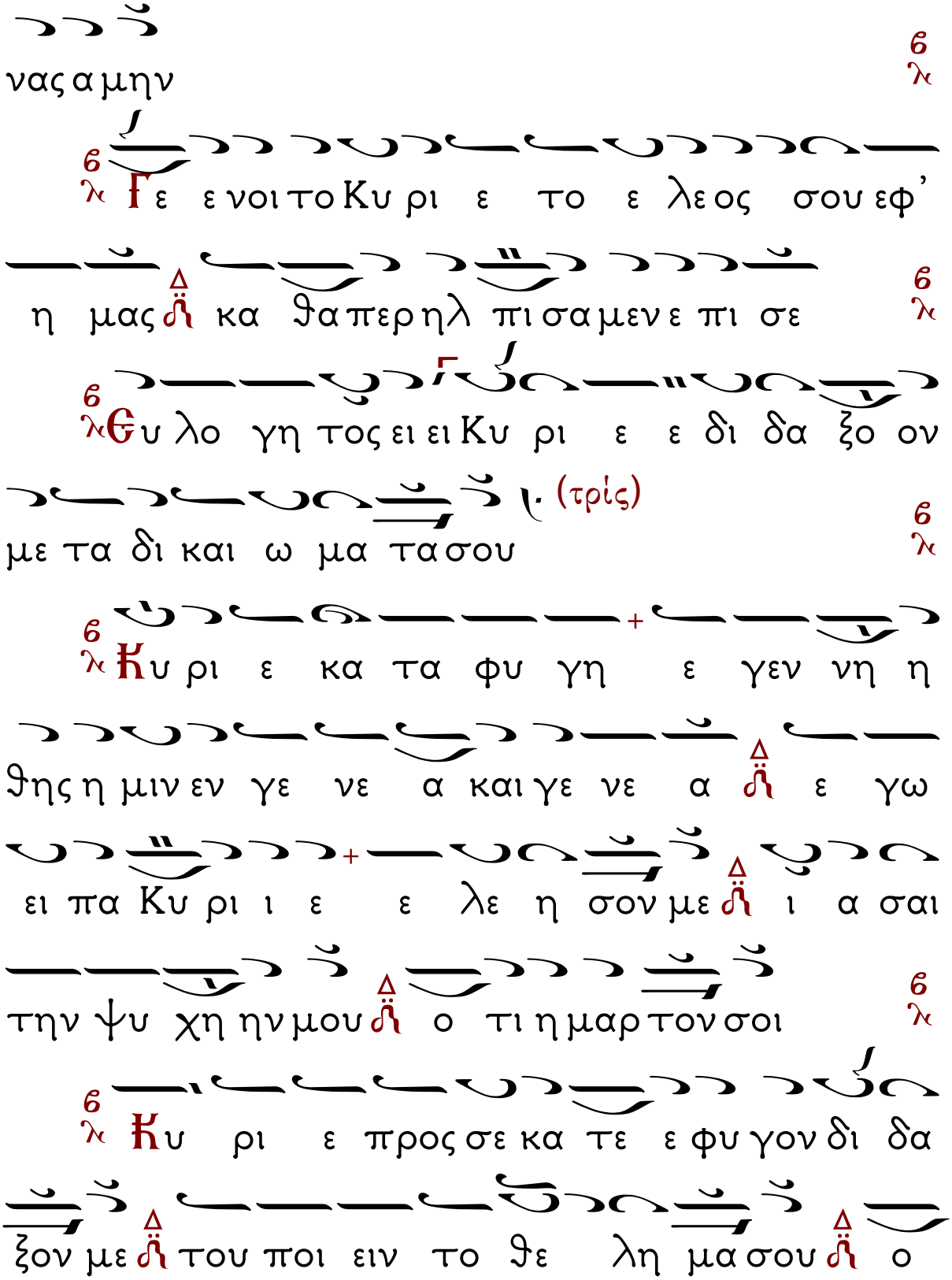
νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'
η μας δη κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α δη ε γω
ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με δη ι α σαι
την ψυ χη ην μου δη ο τι η μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα
ξον με δη του ποι ειν το θε λη μα σου δη ο

τι συ ει ει ο Θε ος μου

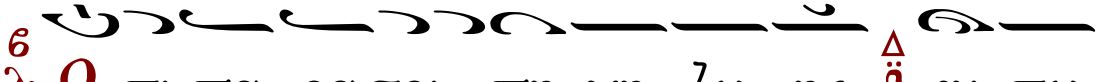
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ἐν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως

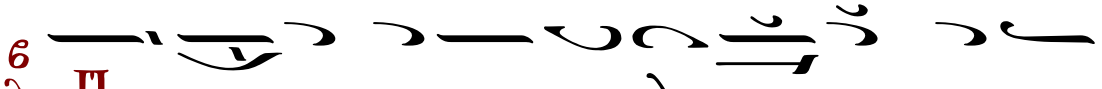
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε Ἅ γι ος ο Θε ος ἰ Ἅ γι ος Ι

σχυ ρος ἰ Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

(τρίς)

μας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ἰ και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ἰ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας

Ἀσματικόν.

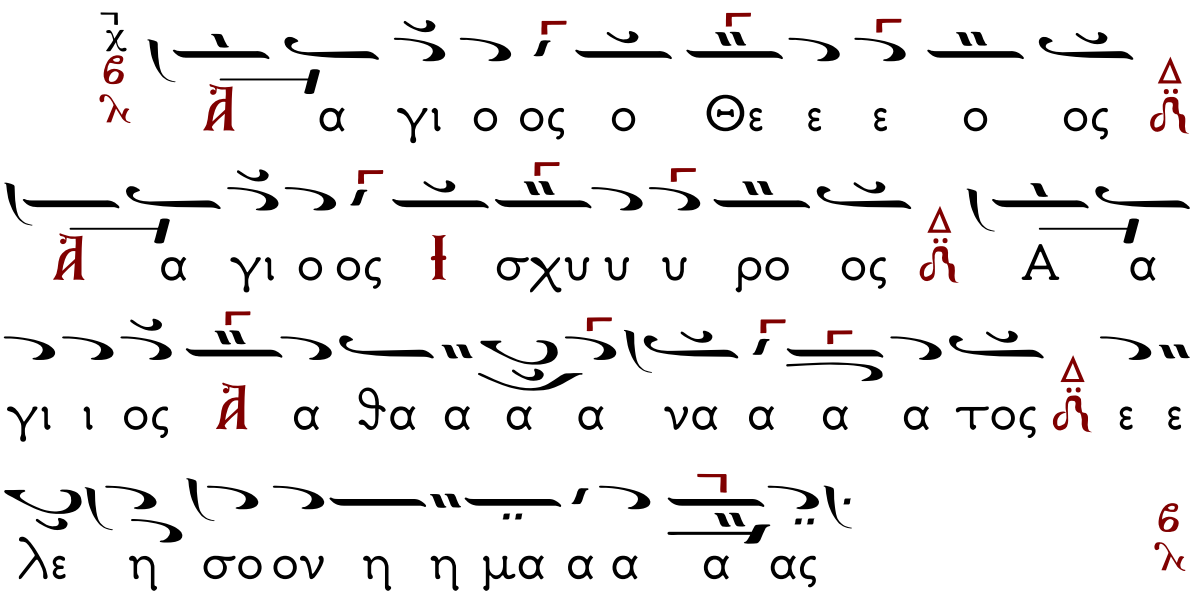
α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος
α γι ο ος ι σχυ υ ρο ος Α α
γι ι ος α θα α α α να α α α τος ε ε
λε η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Ἦχος δ΄ Δι

Ταχὺ προκατάλαβε.

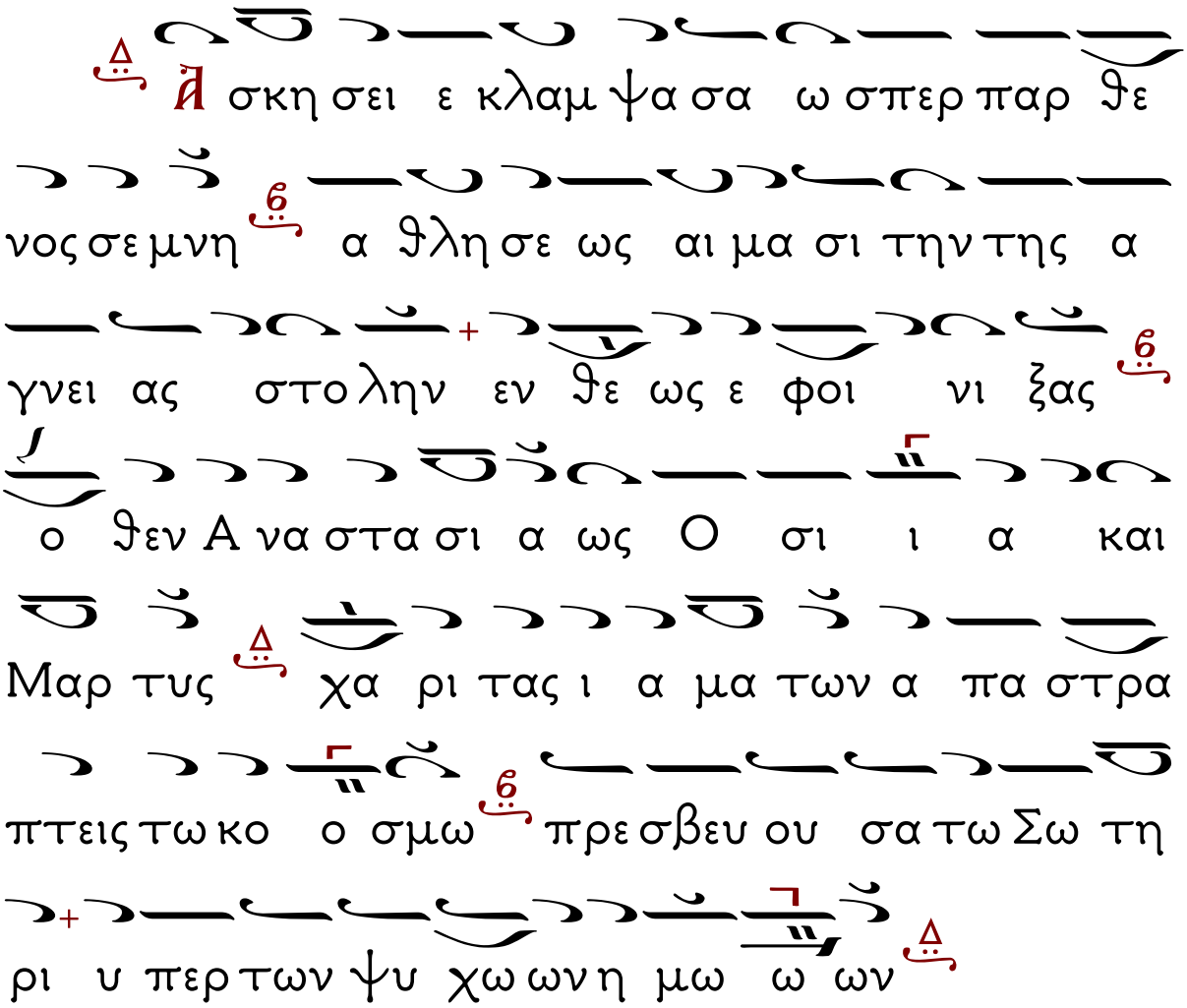

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. Νη

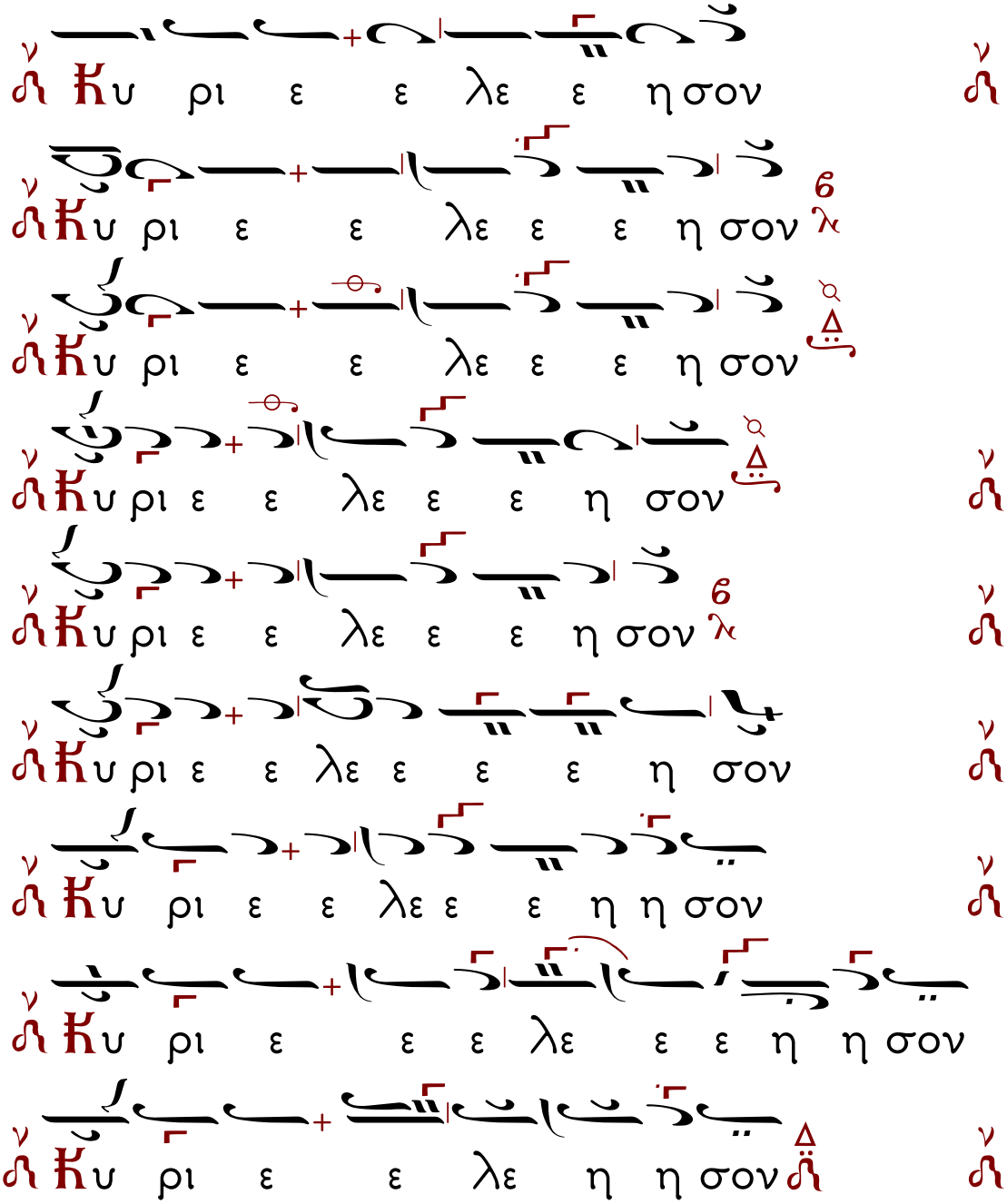

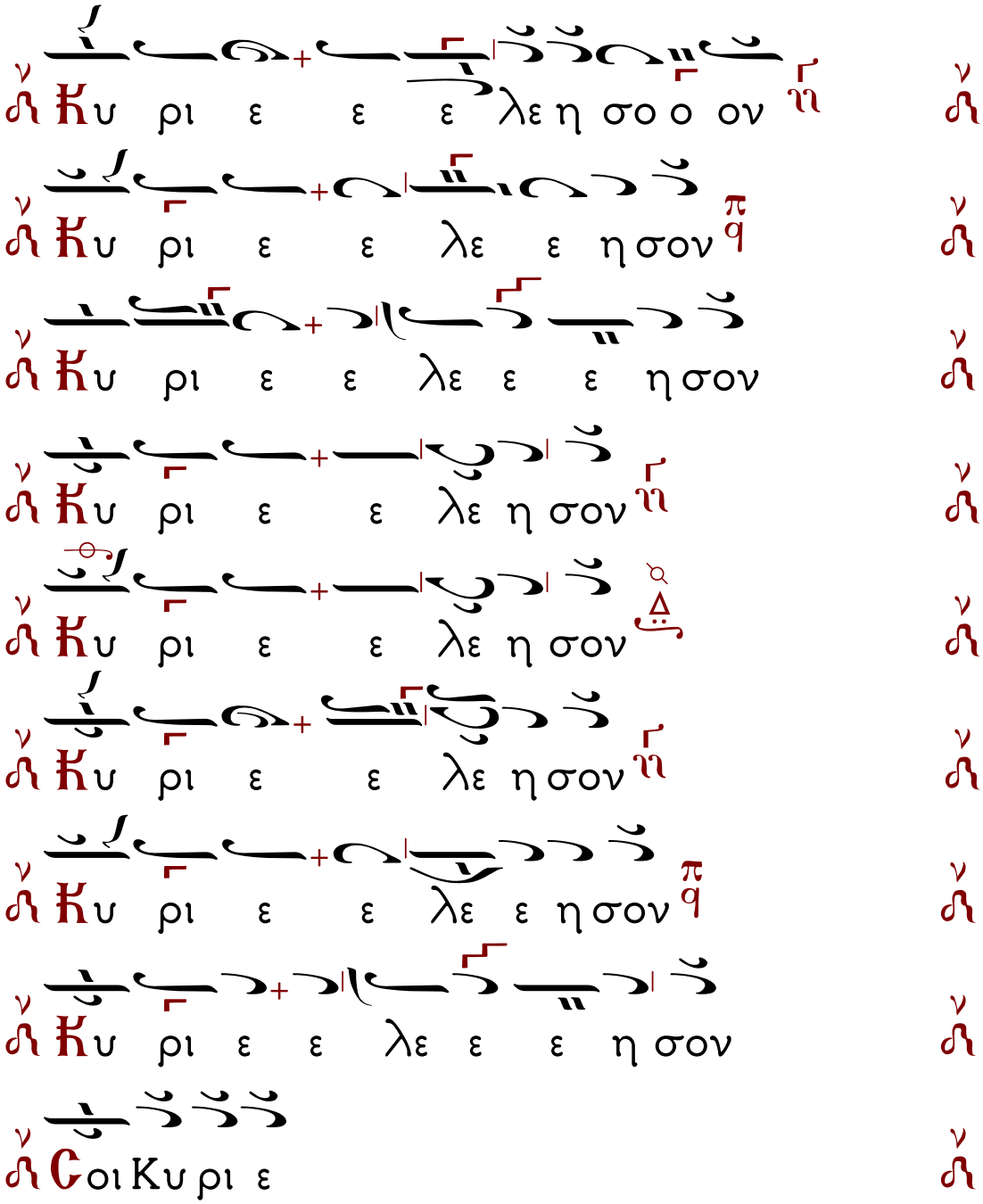
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

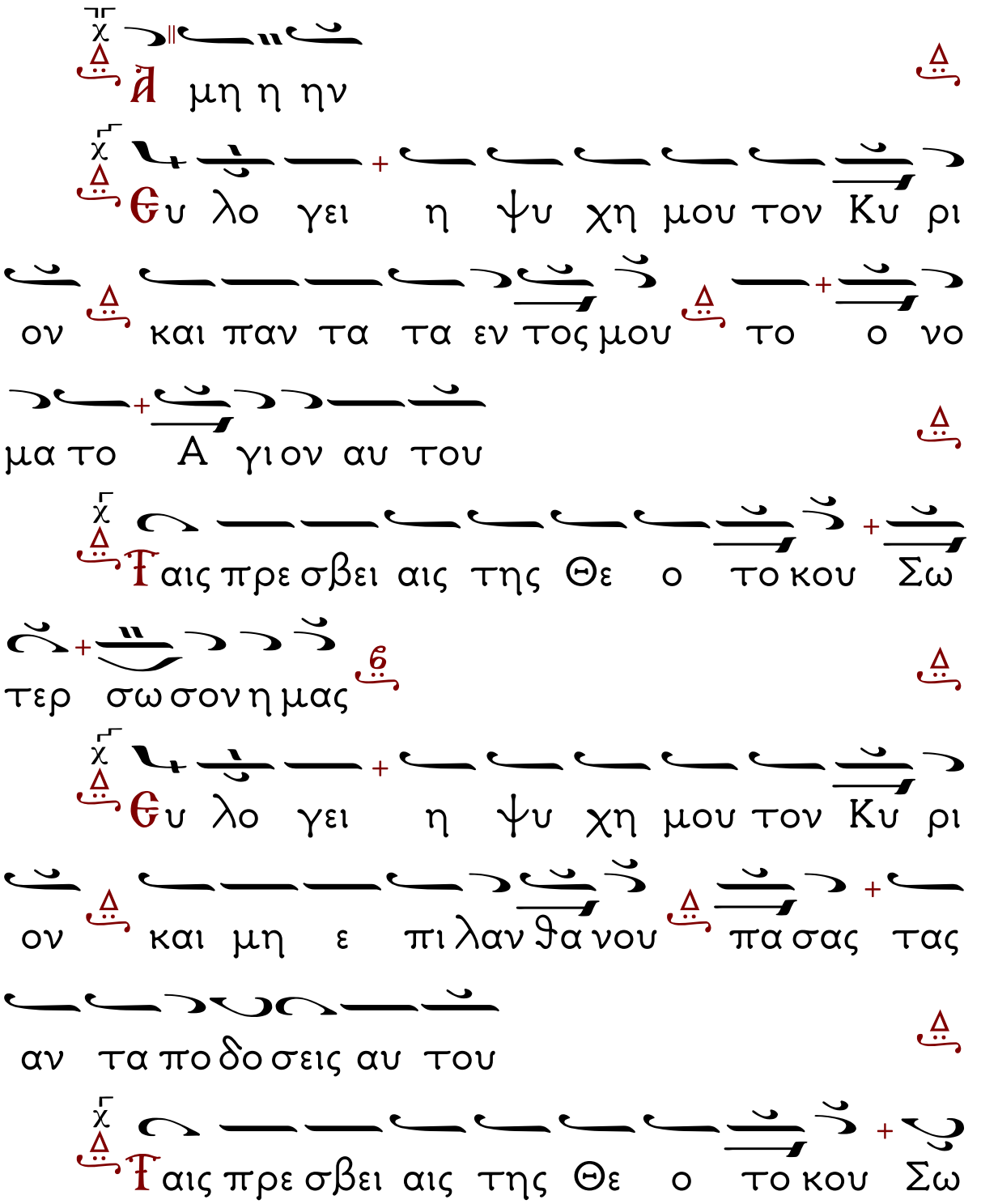

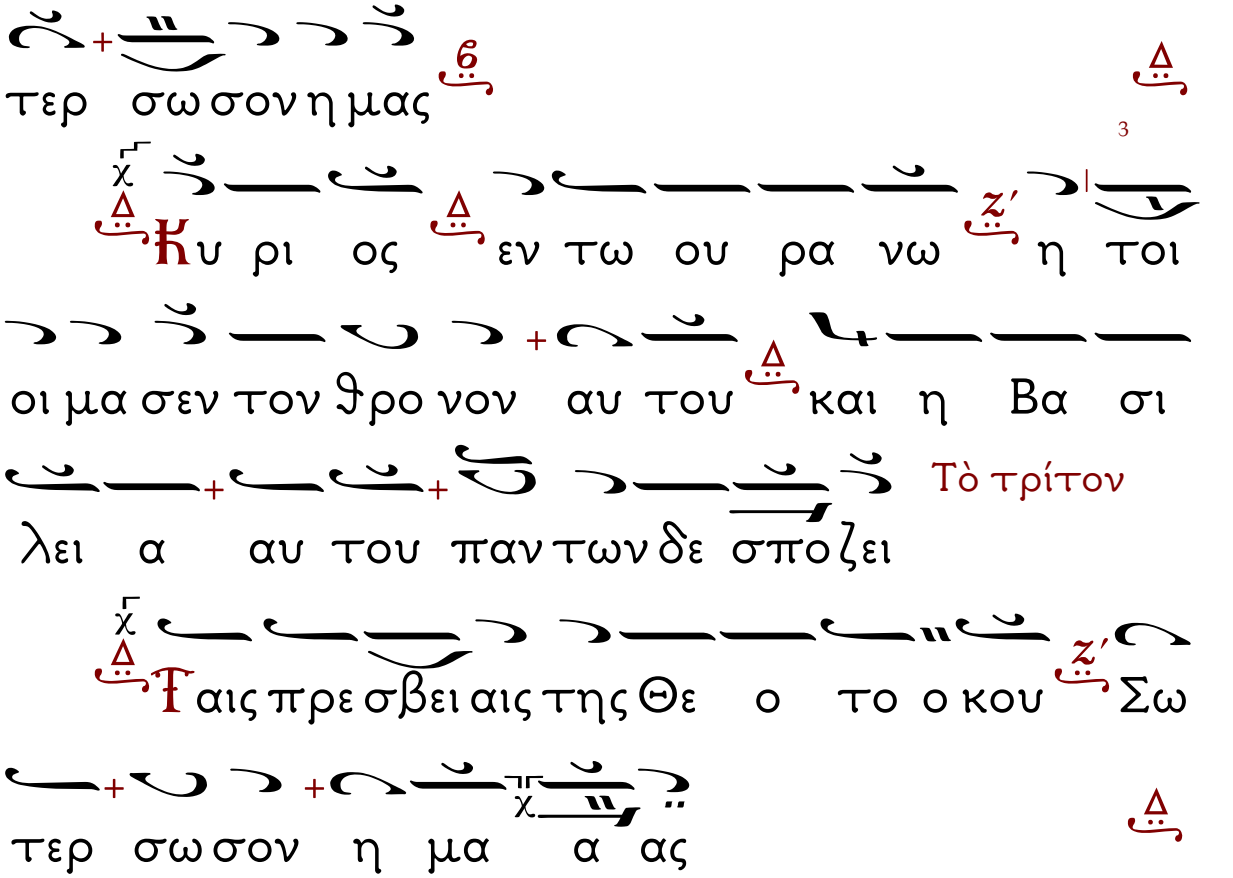
τερ σω σον η μας
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι
οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η Βα σι
λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Τὸ τρίτον
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω
τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β΄

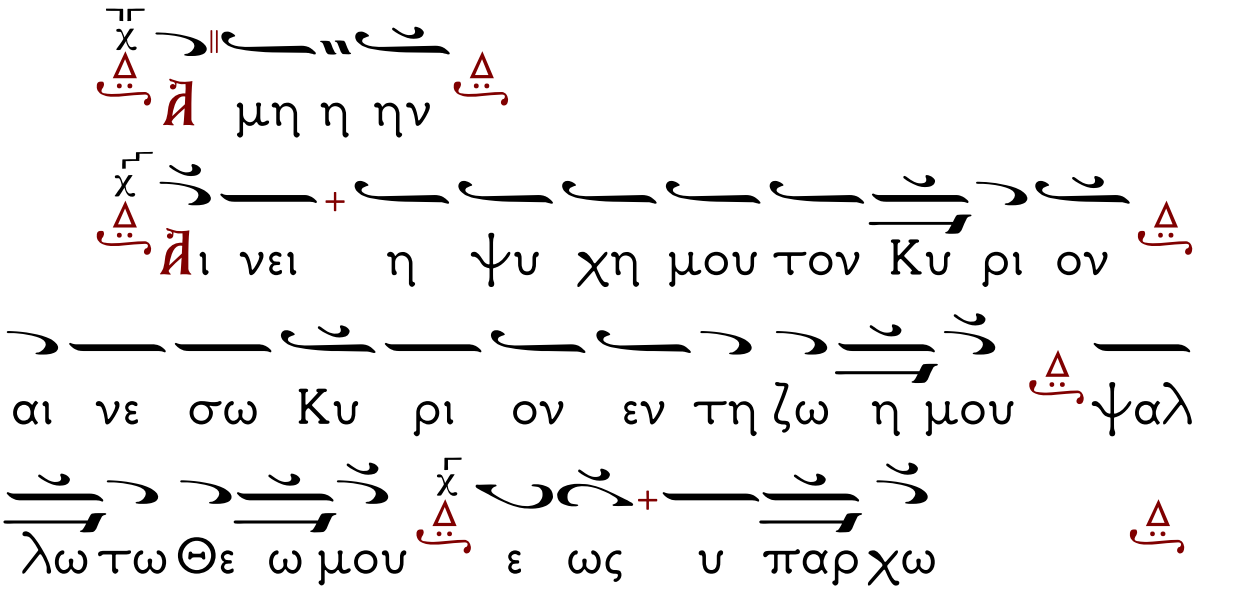
Ἀ μη η ην
Ἀι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψαλ
λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

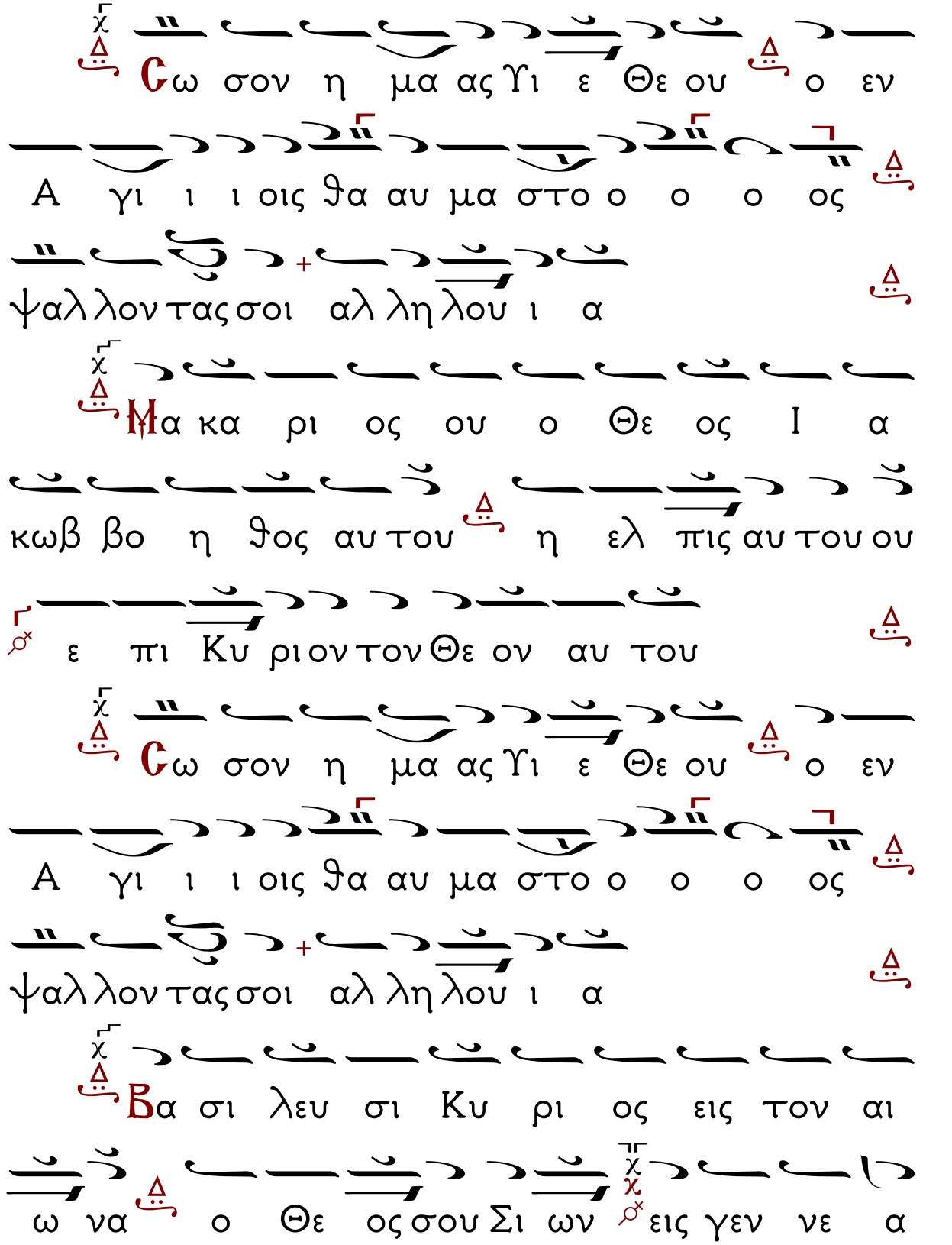
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις Πα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α
κωβ βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ου
επι Κυ ριον τον Θε ον αυ του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις Πα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Βα σι λευ σι Κυ ρι ος εις τον αι
ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γεν νε α

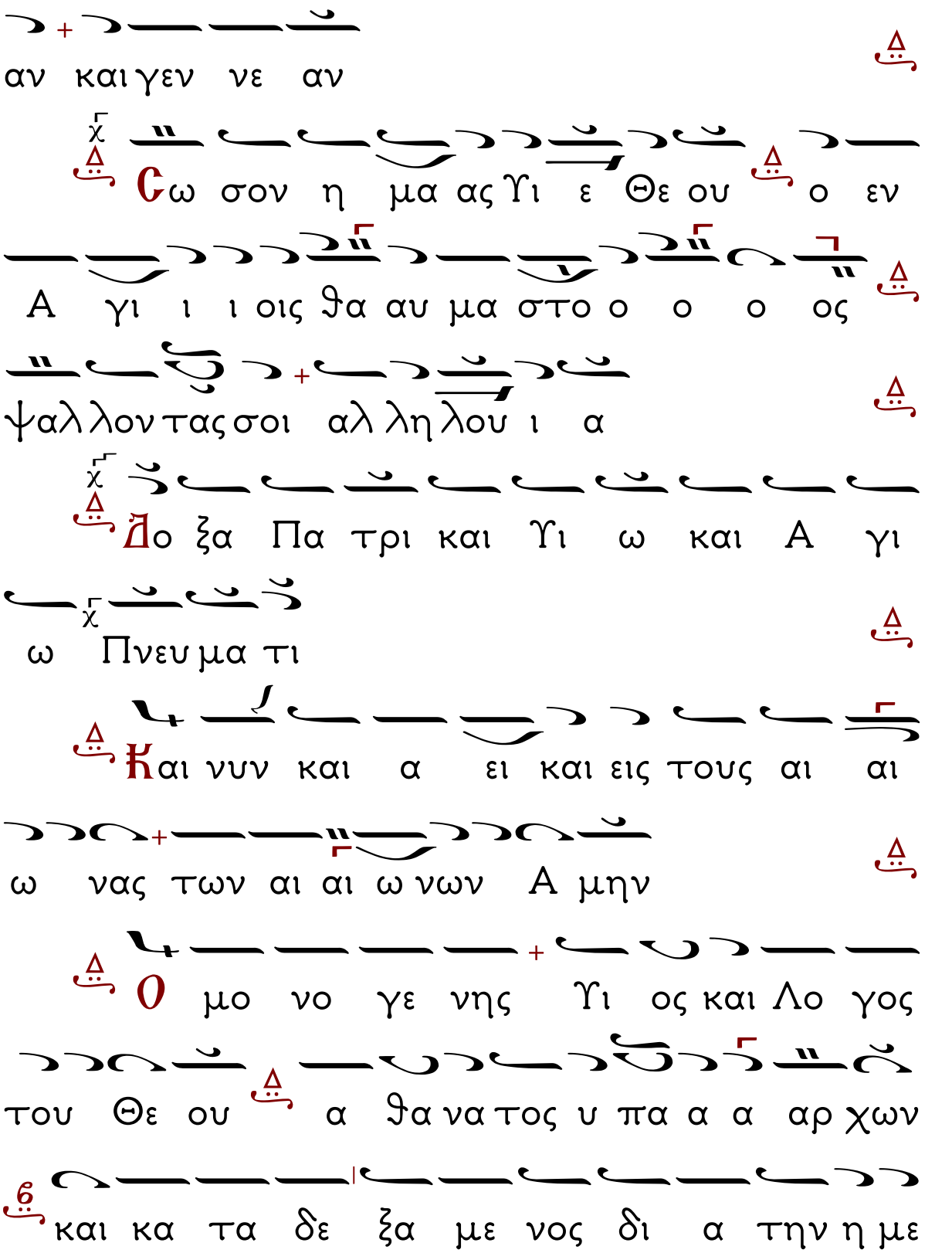
αν καιγεν νε αν
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις Πα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων Α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με

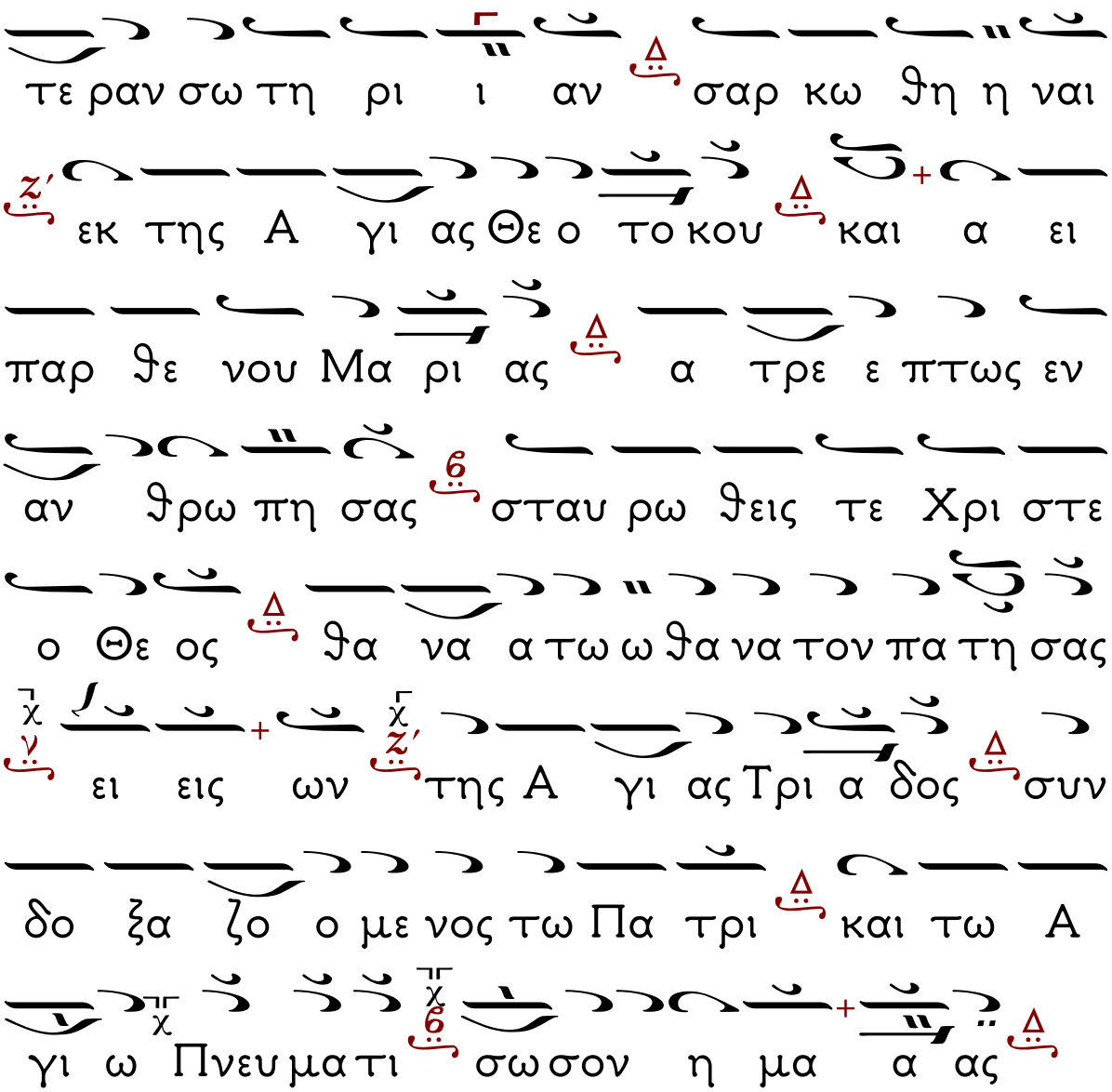
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Τό γ΄ ἀντίφωνο.

Ἦχος δ΄ Δι

Στίχ. Ὑ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι και ει σηκου σε της δε η σε ως μου

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Ἦχος δ΄ Δι

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀ σκη σει ε κλαμ ψα σα ω σπερ παρ θε νος σε μνη α θλη σε ως αι μα σι την της α γνει ας στο λην εν θε ως ε φοι νι ξας ὁ θεν Α να στα σι α ως Ο σι ι α και Μαρ τυς χα ρι τας ι α μα των α πα στρα

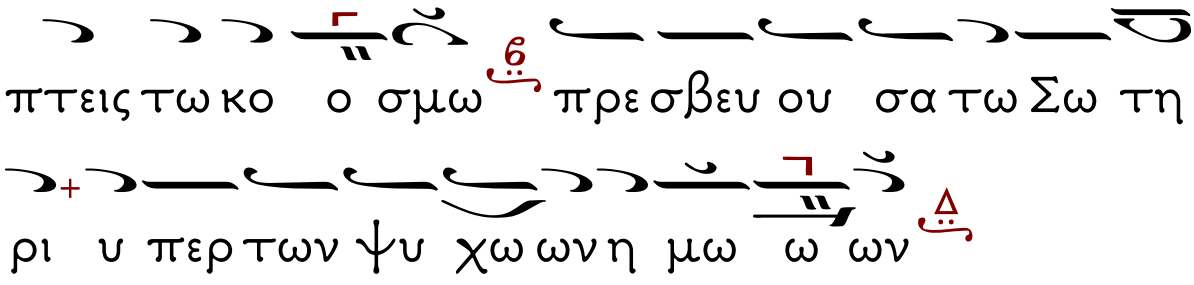
πτεις τω κο ο σμω πρε σβευ ου σα τω Σω τη
ρι υ περ των ψυ χω ων η μω ω ων

Εἰσοδικόν

Ἦχος δ΄ Δι

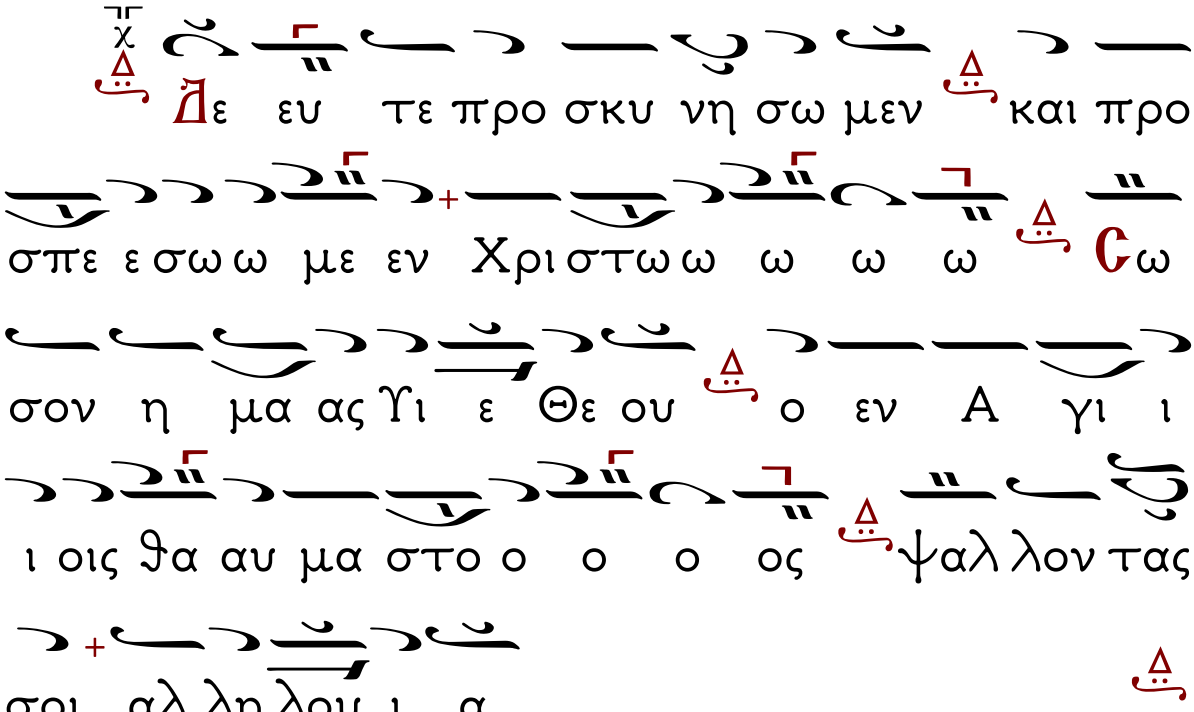

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας

Ἦχος δ΄ Δι

Ταχὺ προκατάλαβε.

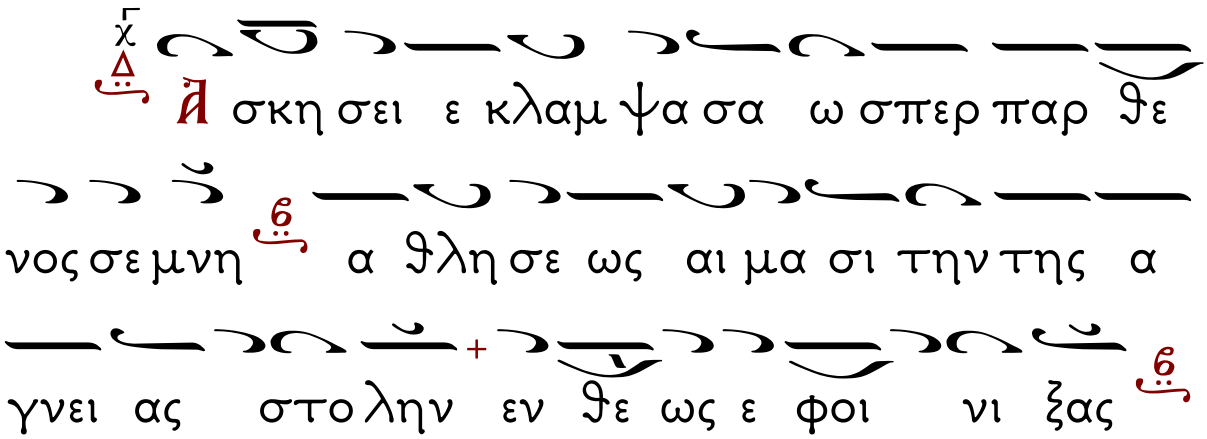

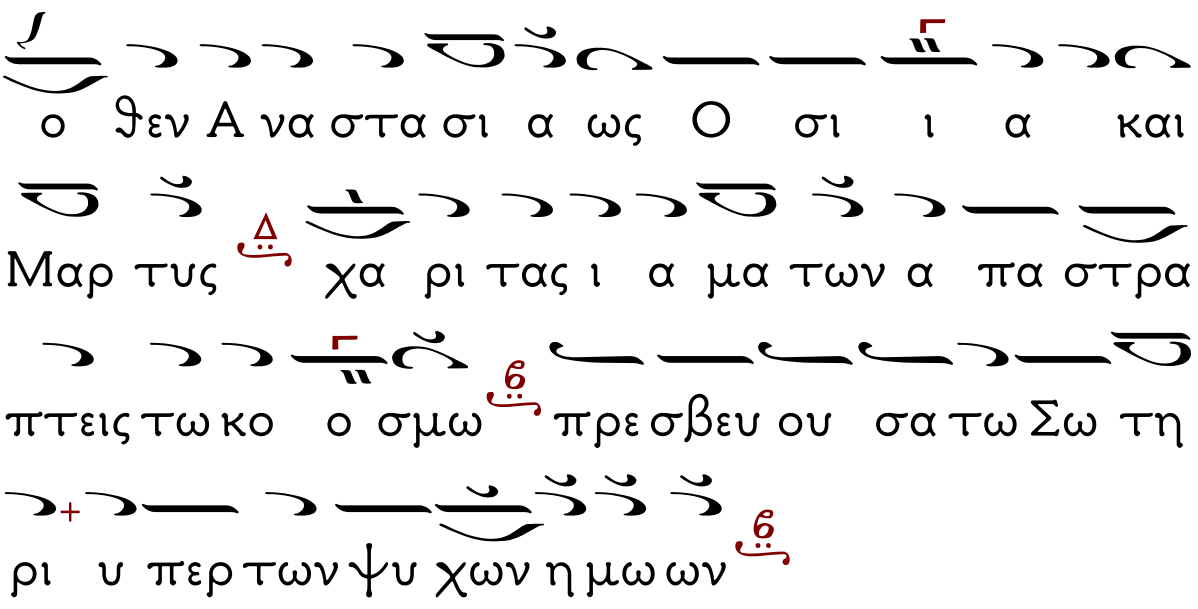

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

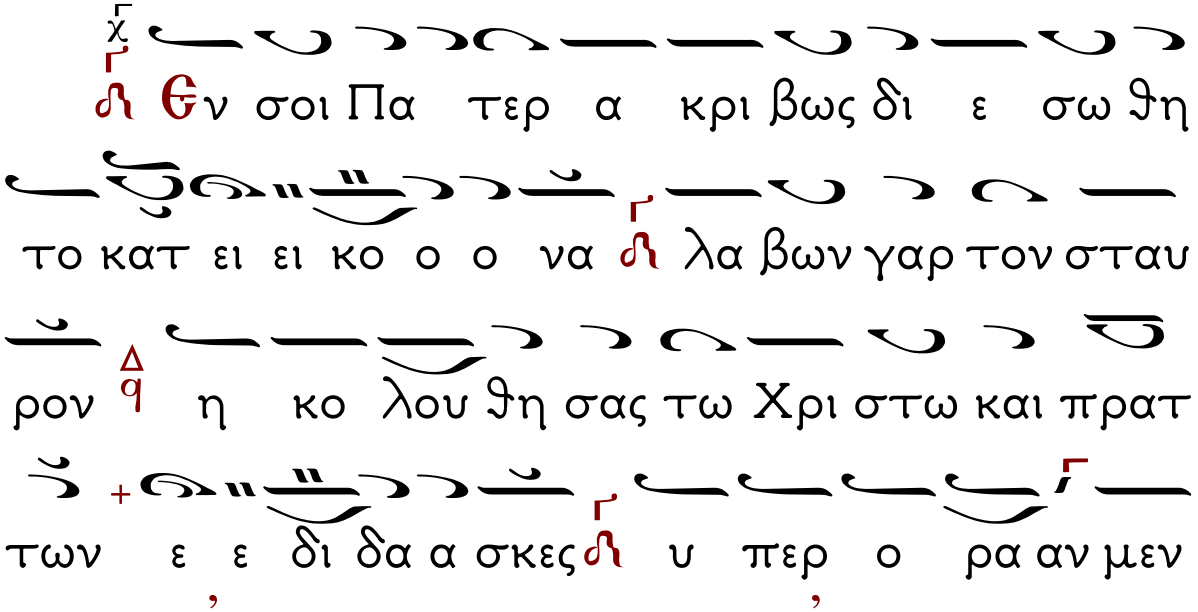

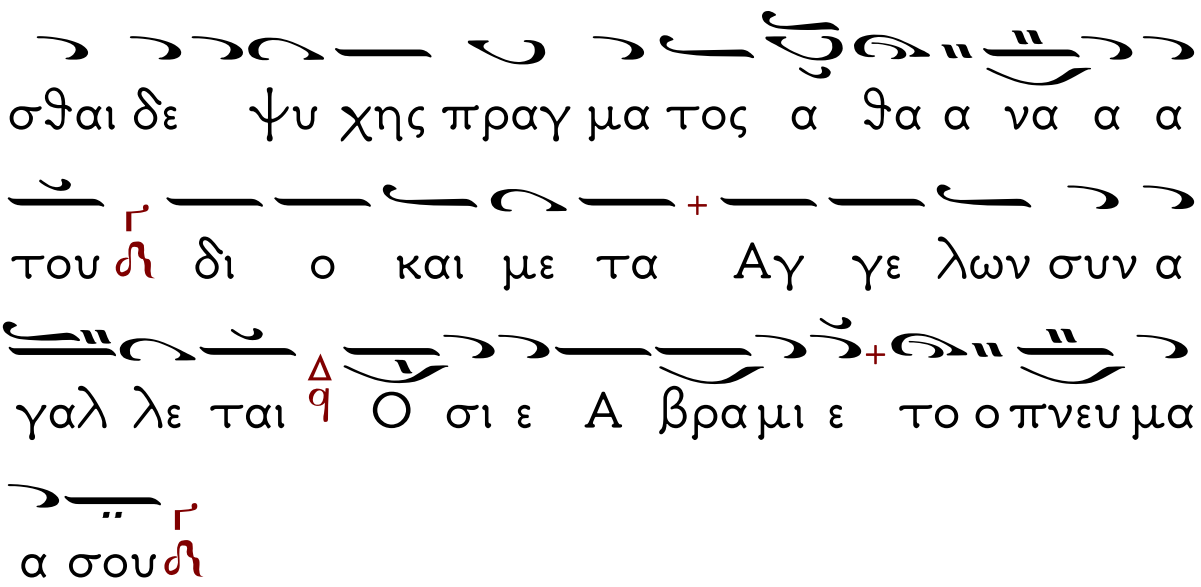

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος δ΄ Δι

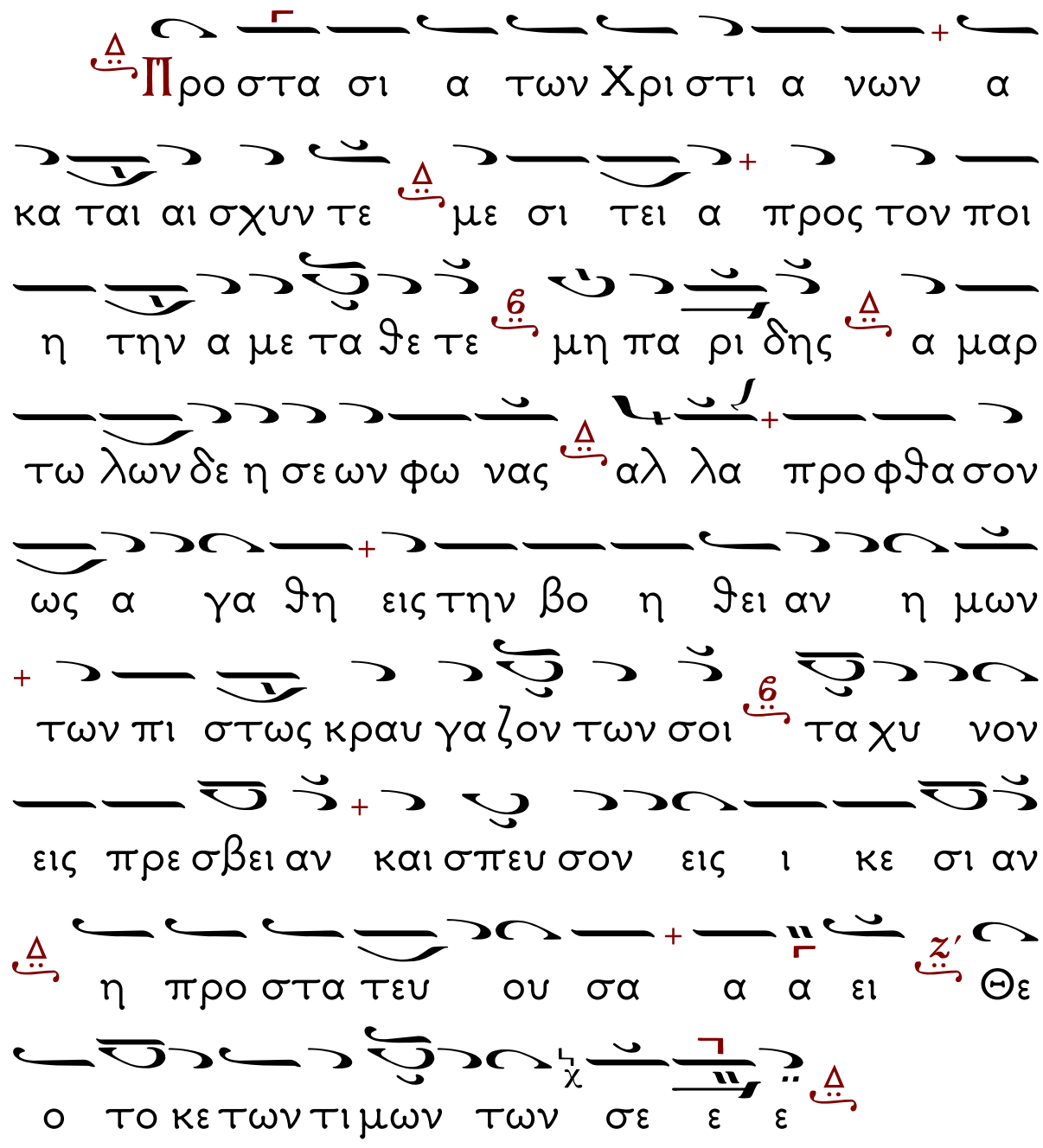

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Προκείμενον. Ἦχος δ’

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. **Ἐ**ν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ’ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς

προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ΄

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου Τ.Μ.Τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις.

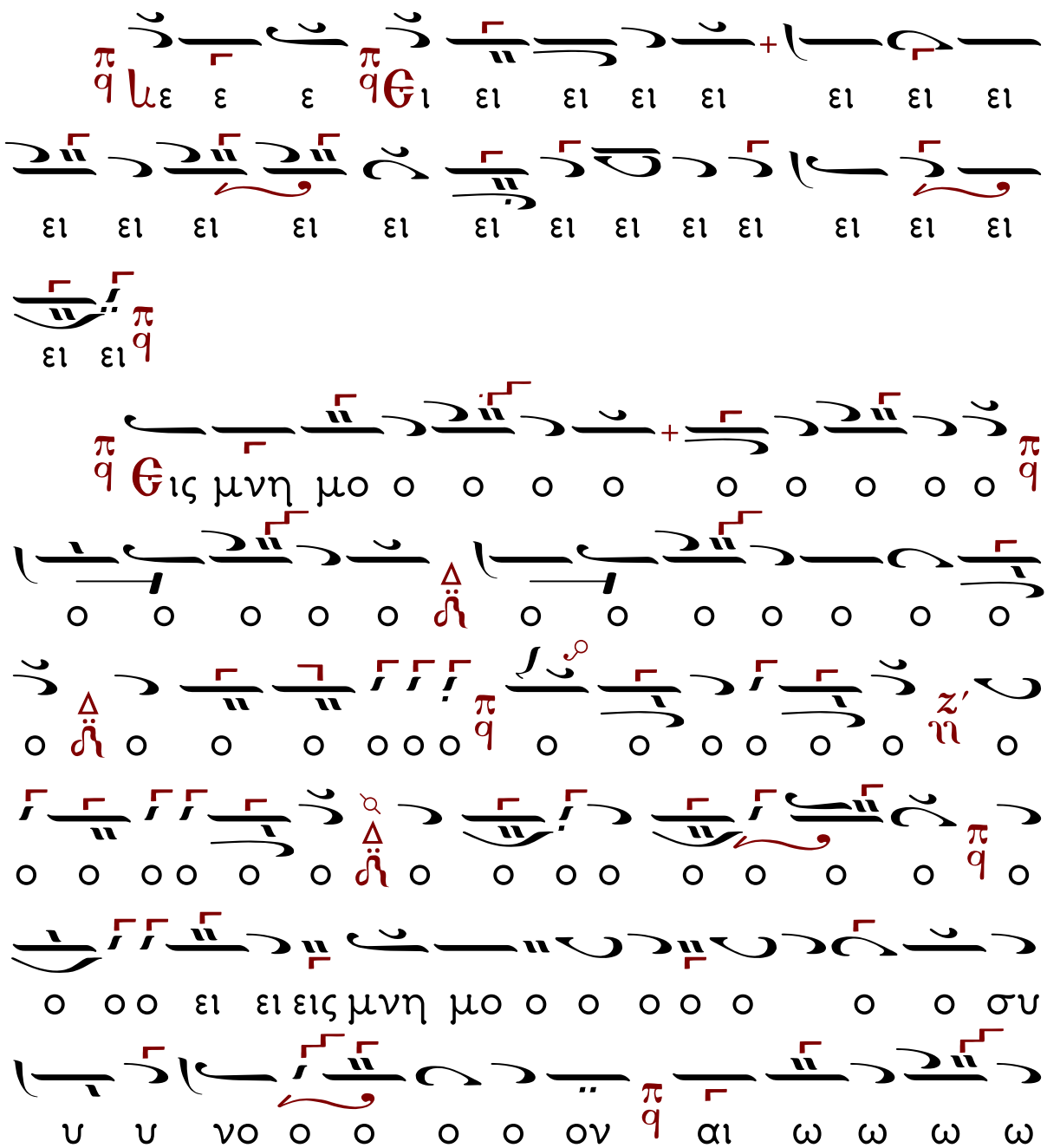

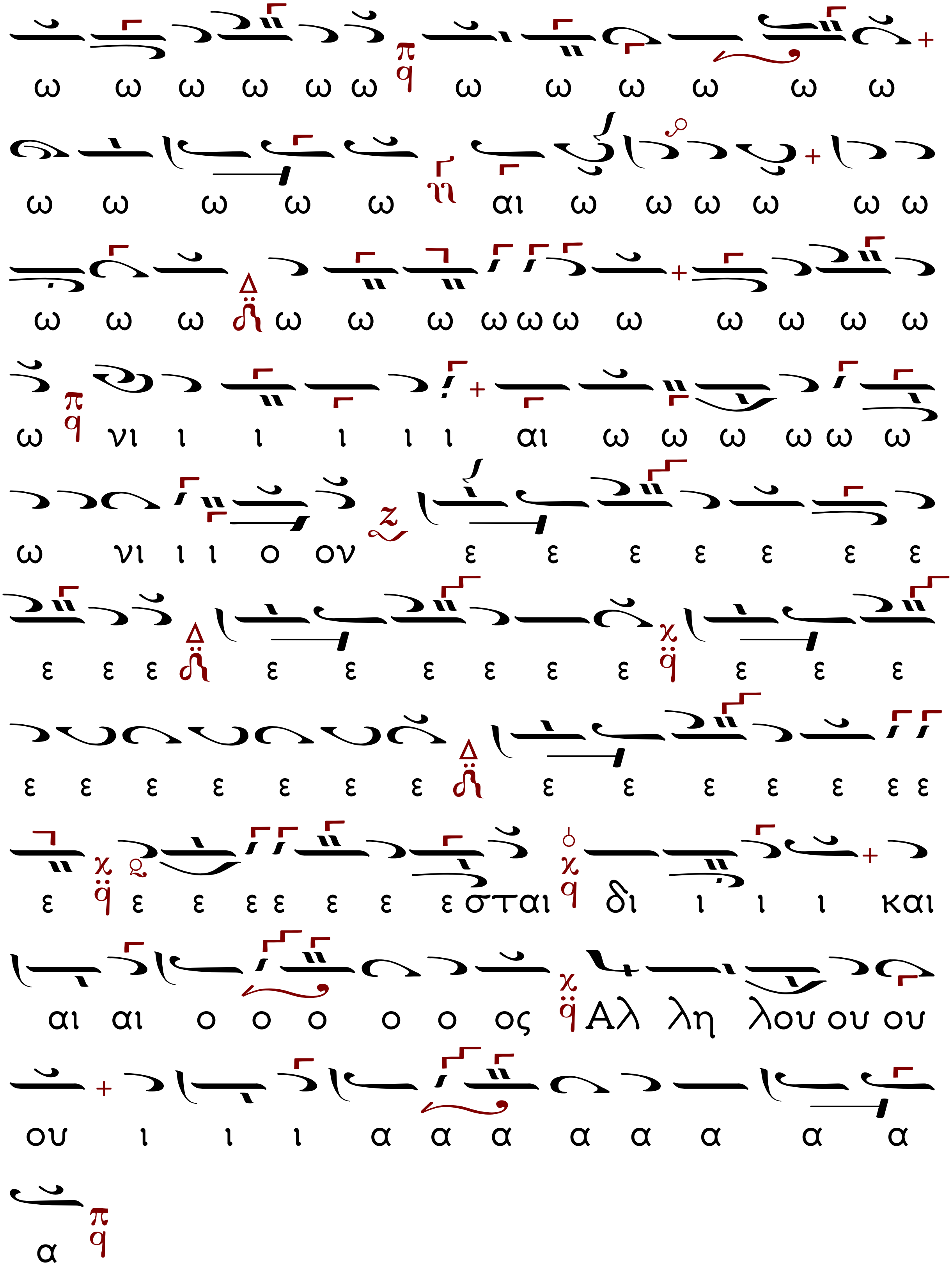
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε εσται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.